

خَطِ اوَّلِ پوُلُسِ بَلَدِه ايمانداراي

قُرْنَتُس

پيشگفتار

خَطِ اوَّلِ پوُلُسِ بَلَدِه ايمانداراي شارِ قُرْنَتُس بخاطرِ ازي نوښته شُد كه دَ زندگي و ايمانِ امزو جماعتِ ايماندار بعضي مُشكلات دَ وُجود اَمُدَد. بُنيادِ جماعتِ ايماندارِ قُرْنَتُس دَ ولايتِ اَخيَا دَ وِسيَلِه پوُلُس ايشته شُدَد. شارِ قُرْنَتُس، مركزِ ولايتِ اَخيَا دَ امپراطوري رُوم، يكي از شاراي نامدارِ يونان بُود. شارِ قُرْنَتُس بخاطرِ اِقْتِصَادِ حُوب، فرهنگِ باله، فِسادِ اخلاقي كَلو و مَذهَبِ هاي مُخْتَلِفِ مشهُور بُود.

پوُلُس از طَرِيقِ بعضي ايماندارا دَ باره مُشكلات كه دَ جماعتِ ايماندارِ قُرْنَتُس پيدا شُدَد خبر مُوشه. دَ حِينِ وخت يگ خطِ ام از طرفِ جماعتِ ايماندارِ قُرْنَتُس بَلَدِه شي مِيرَسه كه دَ باره ايمان و عملِ ايمانداراي مسيحِ نوښته شُدَد. اوخته پوُلُس بَلَدِه

راهنمایی و جواب سوال های ازوا دَ باره مَوْضوع های زیر
توره مُوگیه:

پولس دَ باره امزی مَوْضوع ها توره مُوگیه و نشو میدیه که
چی رقم کتابِ مُقَدَّس دَ امزی سَوال ها جواب میدیه.

فصل سیزده که مشهورترین فصلِ امزی خطِ آسته، بطورِ
واضح بیان مونه که «مُحَبَّت» بهترین تَحْفِه خُدا بَلَدِه اِنسان ها
آسته.

فهرست عنوانها

دُعا و سلام (فصلِ ۱ آیه ۱)

شُکرگزاری پولس (۱:۴)

بے اِتفاقی دَ جماعتِ ایماندارا (۱:۱۰)

مسیح: قُدرت و حِکمتِ خُدا (۱:۱۸)

خِدمتگرای خُدا (۱:۳)

شِناسِ دُرُست از رِسُولایِ مسیح (۱:۴)

فِسق و فِساد ره از بَین خُو دُور کُنید (۱:۵)

فَیصَلِه دِعاوا ها دَ مینکلِ برارونِ ایماندار (۱:۶)

جِسم بَلَدِه عِبادتِ خُدا آسته (۱۲:۶)

دَ بَارِه رَابِطَه زَن و شُوی (۱:۷)

دَ فِکَرِ دِیگَر و بَشِید و از آزادی خُو اِسْتِفَادِه غَلَط نَکُنید

(۱:۸)

حَق و اِخْتِیاراتِ یِگ رَسُول (۱:۹)

عِبْرَت از سَرگُذشتِ اِسْرَائیل (۱:۱۰)

دَسْتُورَا دَ بَارِه عِبَادَتِ خَاتُونُو (۲:۱۱)

مَراسِمِ «نَانِ شَامِ مَوْلَا» (۱۷:۱۱)

یِگ رُوح قَد تُحْفَه هَای کَلُو (۱:۱۲)

یِگ جِسْم قَد اَعْضَای کَلُو (۱۲:۱۲)

مُحَبَّت (۱:۱۳)

تُحْفَه هَای پِیشگویی و توره کُفتو دَ زِیونای غَیر (۱:۱۴)

نَظْم و تَرْتِیب دَ جَماعتِ اِیماندارا (۲۶:۱۴)

دُوباره زِنده شُدونِ مَسِیح (۱:۱۵)

دُوباره زِنده شُدونِ مُرده ها (۱۲:۱۵)

جِسْمِ دُوباره زِنده شُده (۳۵:۱۵)

جَم کَدونِ کومَک بَلدِه اِیماندارای ضُرورتمَند (۱:۱۶)

نَقْشِه پوُلُس بَلدِه سَفَرِ آیندِه (۵:۱۶)

سَلام هَای آخِرِی (۱۹:۱۶)

۱ از طرفِ پوئس که دَ خاست-و-اراده خُدا دَ عنوانِ رُسولِ عیسیٰ مسیح کُوی شُد و از طرفِ برار مو سوستنيس، ^۲ بلده جماعتِ ایماندارای خُدا که دَ شارِ قُرنتس آسته، بلده کسای که دَ وسیله مسیح عیسیٰ تقدیس شده کُوی شُد تا از جمله مُقدَّسین بشه قد تمام کسای که دَ هر جای نامِ مَولای مو عیسیٰ مسیح ره میگیره که ام مَولای ازوا و ام مَولای ازمو آسته. ^۳ فیض و سلامتی از طرفِ آته مو خُدا و مَولا عیسیٰ مسیح نصیب شُمو شُنه.

شکرگزاری پوئس

۴ ما خُدای خُو ره همیشه بلده شُمو بخاطرِ فیضی شُکر-و-سپاس مُوگم که دَ وسیله عیسیٰ مسیح دَز مو دده شُده، ^۵ چُون شُمو از هر نگاه دَ وسیله مسیح رسیده شُدید، دَ هر توره و دَ هر علم، ^۶ -- امو رقم که شاهدهی دَ باره مسیح دَ مینکل شُمو مُستحکم شُد -- ^۷ دَ اندازه که شُمو از هیچ نعمتِ روحانی محروم نیستید دَ حالیکه اِنْتَظارِ ظُهورِ مَولای مو عیسیٰ مسیح ره میکشید. ^۸ او ام شُمو ره تا آخر اُستوار نگاه مُوکنه تا شُمو

دَ رُوژِ پَسِ اَمَدُونِ مَوْلایِ مَوْ عِیسَى مَسِیحِ بے عَیْبِ بَشِیدِ .

۹ خُدا وِفادارِ اَسْتَه؛ اُو شُمُو رِه کُوی کد که قَد باچِه شی مَوْلایِ مَوْ عِیسَى مَسِیحِ رِفاقتِ دَشْتَه بَشِیدِ .

بے اِتْفاقِی دَ جَماعتِ اِیماندارا

۱۰ اَیِ بَرارو، دَ نَامِ مَوْلایِ مَوْ عِیسَى مَسِیحِ اَز شُمُو خَاهِشِ

مُونُمُ کِه پَگِ شُمُو اِتْفاقِ دَشْتَه بَشِیدِ و دَ مِینکلِ شُمُو تَفْرِقِه

نَبَشَه، بَلکِه دَ یِگِ فِکَرِ و یِگِ نَظَرِ اِتْحادِ کَامِلِ دَشْتَه بَشِیدِ .

۱۱ چُونِ اَیِ بَرارونِ مِه، اَز خَانوارِ خَلوئِی دَ بَارِه شُمُو بَلدِه اَز مِه

خَبَرِ رَسِیدِه کِه دَ مِینکلِ شُمُو جَنجالِ پَیدا شُدِه . ۱۲ مَقْصِدِ مِه

اِیِ اَسْتَه کِه یِگِ شُمُو مُوگِیَه: ”ما اَز جِمِ پوُلُسِ اَسْتُم،” دِیگِه

شُمُو مُوگِیَه: ”ما اَز جِمِ اِپوُلُسِ اَسْتُم،” یِگِ دِیگِه مُوگِیَه: ”ما

اَز جِمِ کِیفا اَسْتُم .” بَعْضِیِ اَمِ مُوگِیَه: ”ما اَز جِمِ مَسِیحِ

اَسْتُم .” ۱۳ اَیا مَسِیحِ تَقْسِیمِ تَقْسِیمِ شُدِه؟ اَیا پوُلُسِ بَلدِه شُمُو دَ

صَلِیبِ مِیخکُوبِ شُدِه؟ ۱۴ خُدا رِه شُکَرِ مُونُمُ کِه بَغِیرِ اَز

کَرِیسپُسِ و گایوسِ دِیگِه هِیچِ کُدَمِ شُمُو رِه غُسلِ تَعْمِیدِ نَدَدُمُ

۱۵ تا هِیچِ کَسِ کُفْتَه نَتَنَه کِه دَ نَامِ اَز مِه غُسلِ تَعْمِیدِ کَرِیْتَه . ۱۶

اَرِی، خَانوارِ اِستِیْفانِ رِه اَمِ غُسلِ تَعْمِیدِ دَدُمُ، مَگَمِ بَغِیرِ اَمْرِیا

دِیگِه دَ یَادِ مِه نَمِییه کِه ما کُدَمِ کَسِ رِه غُسلِ تَعْمِیدِ دَدِه بَشُمُ .

۱۷ چُون مَسِيح مَرَه رَيِي نَكْد كِه عُسَلِ تَعْمِيْد بَدْم، بَلَكِه مَرَه رَيِي كَد تَا خُوش خَبْرِي رِه اِعْلَان كُنْم، وَلِه نَه قَد حِكْمَتِ تَوْرَه گُوبِي تَا پَيِغَامِ صَلِيْبِ مَسِيحِ بِي تَاثِيْر نَشْنَه.

مَسِيح: قُدْرَتِ وَ حِكْمَتِ خُدا

۱۸ دَ حَقِيْقَتِ پَيِغَامِ صَلِيْبِ بَلَدِه كَسَاي كِه نَابُود شُدْنِي اَسْتَه يِگ پَيِغَامِ لَوْدْگِي يَه، مِگْم بَلَدِه اَزْمُو كِه نِجَاتِ پَيِدا كَدِه، قُدْرَتِ خُدا اَسْتَه. ۱۹ چُون دَ كِتَابِ مُقَدَّسِ نُوْشْتَه يَه:

”دَانَايِي اَدْمَايِ دَانَا رِه نَابُود مُوْنَم

و فَاْمِيْدْگِي اَدْمَايِ فَاْمِيْدَه رِه بَاْطِلِ مُوْنَم.”

۲۰ پَس كُجَا يَه دَانَا؟ كُجَا يَه عَالِم؟ كُجَا يَه كَسِي كِه بَحْثِ كُنَه دَمَزِي زَمَان؟ اَيَا خُدا حِكْمَتِ دُنْيَا رِه جِهَالْتِ جُور نَكْدَه؟ ۲۱ چُون دَ مُطَابِقِ حِكْمَتِ خُدا، دُنْيَا اَز طَرِيْقِ حِكْمَتِ خُود خُو خُدا رِه نَشْنَخْت، اَمْزِي خَاْطِرِ خُدا صِلَاحِ دِيْد كِه دَ وِسِيْلَه لَوْدْگِي پَيِغَامِ اَزْمُو كَسَايِ رِه كِه اِيْمَانِ مِيْرَه، نِجَاتِ بَدِيَه. ۲۲ يَهُودِيَا مُعْجَزَه طَلَبِ مُوْنَه وَ يُونَانِيَا دَ جُسْتُجُوِي حِكْمَتِ اَسْتَه، ۲۳ لِيَكِنِ مَوْ دَ

بارِه مسيح كه دَ صليب ميخكوب شُد، موعظه موني كه او
بلده يهوديا سنگِ لَخَشَنْدُك آسته و بلده مردُمای غير يهود
لوډگي، ^{۲۴} مگم بلده كساي كه كوي شده، چي يهود بشه، چي
غير يهود، مسيح قُدرتِ خُدا و حِكمتِ خُدا آسته. ^{۲۵} چُون
چيزي كه دَ بارِه خُدا لوډگي حساب موشه، او از حِكمتِ انسان
كده حكيمانه تر آسته و چيزي كه دَ بارِه خُدا ناتواني حساب
موشه، از توانايي انسان كده قوي تر آسته.

^{۲۶} يگ نظر دَ وختِ كوي شُدون خُو كُنيد، اوخته غدر شُمو از
نگاهِ انساني دانا نَبُوديد، غدر شُمو قُدرتمند نَبُوديد و غدر
شُمو نفرای نامتو نَبُوديد. ^{۲۷} مگم خُدا چيزاي ره كه دُنيا لوډه
مُوكيه، اِنْتِخاب كد تا دانا يو ره شرمنده كُنه؛ و خُدا چيزاي ره
كه دُنيا ضعيف حساب مُوكُنه، اِنْتِخاب كد تا زور توها ره
شرمنده كُنه. ^{۲۸} خُدا چيزاي ره كه دَ نظرِ دُنيا پست و حقير
آسته اِنْتِخاب كد، چيزاي ره كه هيچ دَ حساب نَمييه، تا چيزاي
ره كه دَ حساب مييه، دَ هيچ برابر كُنه ^{۲۹} تا هيچ كس دَ حُضُورِ
خُدا دَ بله خُو اِفْتِخار نَكُنه. ^{۳۰} از طَريقِ خُدا شُمو دَ مسيح
عيسي تعلق دَريد، كه او از طرفِ خُدا بلده از مو حِكمت،
عدالت، قُدوسيت و فديه شُد. ^{۳۱} پس امو رقم كه دَ كِتَابِ

مُقَدَّسِ نُوْشْتِه شُدِه: ”هر کسی که اِفْتِخارِ مُونِه، دَ بِلِه خُداوند اِفْتِخارِ کُنِه.“

۲ اَیِ بَرارو، وختیکه ما دَ پِيش شُمُو اَمْدُم، ما قد توره های فَوْقِ اَلْعَادِه یا حِکْمَتِ نَمْدُم که رازِ خُدا ره بَلَدِه شُمُو اِعلانِ کُنُم.
۲ چُون ما تَصْمِیمِ گِرِفْتِه بُوْدُم که دَ مِینکلِ شُمُو هِیچِ چِیزِی ره نَدَنُم بَغِیرِ از عِیْسِیْ مَسِیحِ و اِیِ که مَسِیحِ دَ رُویِ صَلِیبِ مِیخکوبِ شُد. ۳ ما قد ضَعْفِ و قد تَرَسِ و لَرزِ کَلو دَ پِيش شُمُو اَمْدُم ۴ و پِیغامِ و موعِظِه مه قد توراى قانِعِ کُنِنْدِه و پُر حِکْمَتِ قَتِی نَبُوْد، بَلکِه قد اِظْهَارِ رُوحِ اَلْقُدْسِ و قُدْرَتِ شِی بِيانِ شُد ۵ تا اِیمانِ شُمُو دَ بِلِه حِکْمَتِ اِنْسَانِ اُسْتِوارِ نَبَشِه، بَلکِه دَ بِلِه قُدْرَتِ خُدا.

۶ دَ عَینِ حالِ، مو دَ مِینکلِ اِیماندارایِ بَالِغِ از حِکْمَتِ توره مُوگی، مگم نَه از حِکْمَتِ امزى عالمِ یا از حُکمرانایِ امزى عالمِ که نابُوْد شُدَنِی اَسْتِه، ۷ بَلکِه مو از حِکْمَتِ خُدا توره مُوگی که یِگِ رازِ تاشه اَسْتِه که خُدا اُو ره پِيش از شُرُوعِ عالمِ ها بَلَدِه شِکوه-و-جَلالِ از مو مُقَرَّرِ کَدِه. ۸ هِیچِ کُدَمِ از حُکمرانایِ امزى عالمِ اِیِ حِکْمَتِ ره نَفامِیدِ، چُون اگِه

مُوفامید، مَولای بزرگی-و-جلال ره دَ صلیب میخکوب نموکد.

۹ مگم امو رقم که دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نَوشته یه:

”چیزی ره که هیچ چیم ندیده و هیچ گوش نشنیده

و دَ فِکْرِ اِنسان نَگشته،

امو چیز ره خُدا بلده دوستدارای خُو مُهیا کده.

۱۰ خُدا امی چیزا ره دَ وَسِیلَه روح اَلْقُدَسِ بلده ازمو بَرَمَلا کده،

چُون روح اَلْقُدَسِ تمام چیزا ره کُنَج-و-کاو مُونه، حتی غَوَجی

های رازِ خُدا ره. ۱۱ چُون دَ مینکلِ اِنسان ها کی میتنه فِکرای

اِنسان ره بدنه بَغیر از روح اِنسان که دَ وُجود شی آسته؟ امی

رقم فِکرای خُدا ره ام هیچ کس نَمیدنه بَغیر از روح خُدا. ۱۲ مو

ام روح دُنیا ره از خود نکده، بلکه روحی ره از خود کده که

از خُدا آسته تا چیزای ره که خُدا دَز مو بخشیده بدنی. ۱۳ و مو

دَ باره امزی چیزا قد کَلِمه های توره مُوگی که دَ وَسِیلَه حِکمتِ

اِنسان تعلیم دده نَشده، بلکه دَ وَسِیلَه روح اَلْقُدَسِ تعلیم دده

شده؛ مو حَقِیقَتای روحانی ره قد کَلِمه های روحانی بیان

مُوکنی. ۱۴ مگم اِنسانِ نَفسانی حَقِیقَتای روح خُدا ره قبول

نمونه، چون بلده ازو لودگی آسته و او نمیتنه که اونا ره پی

بُره، چراکه اونا د وسیله روح تشخیص موشه. ^{۱۵} لیکن

شخص روحانی میتنه پگ چیزا ره تشخیص کنه، ولے خود ازو

د وسیله هیچ کس د آزمایش قرار نمیگیره. ^{۱۶} چون نوشته یه:

”کی آسته که فکر خداوند ره فامیده بشه

تا او ره هدایت بدیه؟“ هیچ کس.

مگم مو فکر مسیح ره دری.

خدمتگرای خدا

۳ ای برارو، ما نتنستُم قد شمو رقمی توره بگیم که قد

مردُمای روحانی توره موگیم، بلکه قد شمو رقم مردُمای

نفسانی توره گفتُم، رقم کسای که د ایمان خو د مسیح نلغه

آسته. ^۲ ما دز شمو شیر ددم، نه خوراکِ سخت، چون شمو

توان شی ره ندشتید و فعلاً هنوز ام توان شی ره ندرید،

^۳ چراکه شمو هنوز ام نفسانی آستید. تا وختیکه حسادت و

جنجال د بین شمو آسته، آیا شمو نفسانی نیستید و د مطابق

رسم-و-راه انسان رفتار نَمُوکُنید؟^۴ چُون وختیکه یگ مُوگیه:
 ”ما از جمِ پوئس اَسْتُم.“ و دِیگه مُوگیه: ”ما از جمِ اِپوئس
 اَسْتُم.“ آیا شُمُو اِنسان های نَفسانی نِیَسْتید؟^۵ اَخرِ اِپوئس کِی
 اَسْتِه؟ و پوئس کِی اَسْتِه؟ اونا فقط خِدْمتگارای اَسْتِه که دَ
 و سِیلِه ازوا شُمُو اِیمان اُورِید، اُمُو رِقْم که مَولا بِلدِه هر کس
 یگ و ظِیفِه دَدِه.^۶ ما کِشت کُدْم و اِپوئس اَو دَد، لیکِن خُدا
 اَسْتِه که رُشد مِیدیه.^۷ پَس نَه کِشت کُنْدِه کُدْم چِیزی اَسْتِه و
 نَه ام اَو دِهِنْدِه، بَلکِه تَنها خُدای که رُشد مِیدیه.^۸ کِسی که
 کِشت مُونِه و کِسی که اَو مِیدیه هر دُوی شی یگ مقصد دَرِه
 و هر کُدْم شی دَ مُطابِقِ زَحْمَتِ خُو اَجْر دَ دِست مِیره.^۹ چُون مو
 دَ خِدْمَتِ خُدا هَمکارا اَسْتی و شُمُو کِشت و اَبادی خُدا اَسْتید.
^{۱۰} مُطابِقِ فِیضی که خُدا دَز مِه دَدِه، ما بَحِیثِ یگ اَسْتاکارِ
 قَابِلِ تادَوِ رِه اِیشْتُم و یگو کس دِیگه دَ بِلِه شی اَباد مُونِه.
 مگم هر کس باید فِکر خُو رِه بَگیرِه که چی رِقْم دَ بِلِه اَزو اَباد
 کُنِه.^{۱۱} چُون هِیچ کس نَمِیتنِه که تادَوِ دِیگه بیلِه بَعِیر از تادَوِ
 که اِیشْتِه شُدِه؛ و اُو تادَوِ، عِیسیٰ مِسیحِ اَسْتِه.^{۱۲} اگِه کس دَ
 بِلِه امزی تادَوِ قَد طِلا، نُقْرِه و سَنگای قِیمَتی اَباد مُونِه یا قَد
 چِیو، خَشپَش و کاه،^{۱۳} کارِ هر کس بَرَملا موشه، چُون اُمُو
 «روز» کارِ هر کس رِه بَرَملا مُونِه، چراکه اُمُو روز قَد آتِش

ظاهر موشه و آتش کار هر کس ره آزمایش مونه که چی رقم
آسته. ^{۱۴} اگه چیزی که د بِلَه تادو آباد شده، باقی بَمَنه، آباد
کُننده اجر د دست میره. ^{۱۵} ولے اگه کار آباد کُننده بسوزه،

ضَرَر مونه، مگم خود ازو نجات پیدا مونه، اَلبته رقم کسی که
از مینکل آتش تیر شده بشه. ^{۱۶} آیا نَمیدنید که شمو خانه خدا
آستید و روح خدا د وجود شمو بود-و-باش دَره؟ ^{۱۷} اگه کسی
خانه خدا ره خراب کنه، خدا او ره نابود مونه؛ چون خانه خدا
مُقَدَّس آسته و امو خانه شمو آستید.

^{۱۸} هیچ کس خود خو ره بازی ندیه. اگه کدم کس از مینکل
شمو خود ره د امزی عالم دانا فکر مونه، او باید خود ره لوډه
قرار بدیه تا دانا شنه. ^{۱۹} چون حکمت ازی دُنیا د پیش خدا
لوډگی آسته. امو رقم که د کتاب مُقَدَّس نوشته شده: ” خدا
آدمای دانا ره د چالاکی ازوا گرفتار مونه. ” ^{۲۰} و بسم مَوگیه:
” خداوند میدنه که فکرای دانیو پوچ-و-بے فایده آسته. ”

^{۲۱} پس هیچ کس د بِلَه انسان ها افتخار نکنه، چون پگ چیزا
از شمو آسته. ^{۲۲} چی پولس، چی آپولس، چی کیفا، چی دُنیا،
چی زندگی، چی مرگ، چی حاضر و چی آینده، پگ شی از
شمو آسته، ^{۲۳} و شمو از مسیح و مسیح از خدا.

شناسِ دُرست از رسولای مسیح

۴ پس شُمو مو ره بحیثِ خدمتگاری مسیح و آدمای

پیشقدم دَ رازهای خُدا بِنخشید. ^۲ علاوه ازی، لازم آسته که

آدمای پیشقدم قابلِ اعتماد ثابت شُنه. ^۳ لیکن بلده ازمه ای

یگ چیزی کلو ریزه آسته که دَ وسیله شُمو یا دَ وسیله یگو

محکمہ انسانی قضاوت شُمن. حتی خود مه دَ باره خو قضاوت

نمُونم. ^۴ چون ما دَ خود کُدم عیب نَمینگرم، ولے ای دلیل مَره

بے گناه جور نمونه، بلکه مولا آسته که دَ باره مه قضاوت

مُوکنه. ^۵ امزی خاطر پیش از وخت دَ باره هیچ چیز قضاوت

نکُنید، یعنی پیش از آمدونِ مولا که او چیزای ره که فعلاً دَ

تریکی تاشه یه، دَ روشنی میره و نیت های دل ها ره بر ملا

مونه. اوخته هر کسی که حقدار شی آسته از طرفِ خُدا

تعریف-و-توصیف موشه.

۶ آی برارو، ما امی چیزا ره بطورِ مثال دَ باره خود خو و دَ باره

اپولس بخاطرِ از شُمو گفتُم تا از مو معنای امزی توره ره یاد

بگیرید که مُوگيه: ”از چیزی که نوشته شده زیاده روی

نکُنید، ” تا هیچ کُدم از شُمو دَ بله یگ نفر دَ ضدِ دیگه نفر

افتخار نکُنید. ^۷ چون کی تُو ره از دیگرو باله تر جور کده؟ تُو

چیز خیل دری که دز تو بخشیده نشده؟ و اگه دز تو بخشیده شده، پس چرا رقی افتخار موکنی که بگی دز تو بخشیده نشده؟^۸ شمو گاه سیر شدید! شمو گاه دولت مند شدید! شمو واقعاً بدون ازمو پادشاهی مونیید؛ و کشکه راستی پادشاهی موکید تا مو ام قد شمو پادشاهی موکدی.^۹ چون ما فکر مونم که خدا، مو رسولا ره د آخر پگ بلده نمایش قرار دده، رقم اسیرای که د بله ازوا حکم مرگ شده، چراکه مو بلده دنیا سیل جور شده، ام بلده ملایکه ها و ام بلده انسانا.^{۱۰} مو بخاطر مسیح لوډه آستی، مگم شمو د مسیح دانا آستید! مو ضعیف آستی، مگم شمو قوی! شمو مردمای محترم آستید، مگم مو خار-و-حقیر!^{۱۱} تا امزی ساعت مو گشنه و تشنه آستی، کالا ندری، لت-و-کوب موشی، آواره-و-دریدر آستی؛^{۱۲} مو قد دستای خو سخت کار کده زحمت میکشی. وختیکه مردم دو-و-دشنام میدیه، بلده ازوا خیر-و-برکت طلب موکنی؛ وختیکه آزار-و-اذیت موشی، تحمل مونی؛^{۱۳} وختیکه د بله مو تهمت موشه، مو قد مهربانی توره موگی. مو رقم خانه-جاروی دنیا و پسمنده پگ چیزا شده و تا امی روز ام آستے.

^{۱۴} ما ای ره نوشته نمونم تا شمو ره شرمنده کنم، بلکه تا رقم

بچکيچای دوست-دشتنی خو شمو ره نصیحت کوم. ^{۱۵} چون
 حتی! اگه هزاران معلم د باره مسیح دشته بشید، مگم آته های
 کلو ندرید، چراکه د وسیله عیسی مسیح از طریق اعلان
 خوشخبری ما آته شمو شوم. ^{۱۶} امزی خاطر از شمو خواهش
 مونم که از مه سرمشق بگیرید. ^{۱۷} بلده امزی مقصد
 تیموتائوس ره د پیش شمو ری کوم. او باچه دوست دشتنی و
 وفادار مه د خدمت مولا آسته تا راه-و-رفتار مره د مسیح
 عیسی د یاد شمو بیره، امو رقم که ما د هر جای و د هر
 جماعت ایماندارا تعلیم میدیم. ^{۱۸} مگم بعضی کسا د گمان
 ازی که ما د پیش شمو نمییم، کبری-و-مغرور شده. ^{۱۹} لیکن
 ما د زودی پیش شمو مییم اگه خاست مولا بشه و د او غیت
 نه تنها که تورای امزو آدمای کبری-و-مغرور ره پی موبرم،
 بلکه قدرت ازوا ره ام. ^{۲۰} چون پادشاهی خدا د توره گفتو
 تعلق ندره، بلکه د قدرت عمل. ^{۲۱} کوم شی ره خوش درید؟
 ای که قد سوئه-چیو بییم یا قد محبت و روح ملایم؟

فسق-و-فساد ره از بین خو دور کنید!

۵ د حقیقت خبر رسیده که د مینکل شمو فساد اخلاقی

وَجُودِ دَرِه و اُو ام رَقْمِي كِه حَتِي دَ مِينَكَلِ بُتِ پَرَسْتَا وَجُودِ

نَدَرِه؛ چُون شَنِيدِيم كِه يِگ نَفَر قَد خَاتُونِ آتِه خُو خَاو مُونِه. ^۲ و

شُمُو ام دَ اِي بَارِه اِفْتخَارِ مُوَكْنِيد. آيَا شُمُو نَبَايِدِ مَاتَمِ بِيگِيرِيد و

كُسي رِه كِه امِي كَار رِه كَدِه اَز مِينَكَلِ خُو بُر كُنِيد؟ ^۳ چُون

اگرچه ما دَ جِسْمِ دَ اُونَجِي حَاضِرِ نَيْسْتَم، مِگَم دَ رُوحِ قَدِ شُمُو

حَاضِرِ اَسْتَم و رَقْمِ شَخْصِ حَاضِرِ دَ بَارِه كُسي كِه امِي كَار رِه

كَدِه حُكْمِ خُو رِه ^۴ دَ نَامِ مَوْلَايِ مَوْ عَيْسِي صَادِرِ كَدِيم. پَس

وَخْتِيكِه شُمُو جَمِ مَوْشِيد و رُوحِ مِه قَدِ قُدْرَتِ مَوْلَايِ مَوْ عَيْسِي

دَ اُونَجِي حَاضِرِ مَوْشِه، ^۵ اَوخْتِه امِي آدَمِ بَلَدِه نَابُودِ شُدُونِ نَفْسِ

خُو دَ شَيْطُو تَسْلِيمِ شَنِه تَا رُوحِ شِي دَ رُوزِ مَوْلَا عَيْسِي نِجَاتِ

پِيدَا كُنِه. ^۶ اِفْتخَارِ كَدُونِ شُمُو خُوبِ نَيْسْتِه. آيَا نَمِيدَنِيد كِه كَم

وَرِي خَمِيرِ مَايِه تَمَامِ خَمِيرِ رِه مِيرِ سَنِه؟ ^۷ پَس خُودِ رِه اَز

خَمِيرِ مَايِه كُهْنِه پَاكِ كُنِيد تَا خَمِيرِ تَا زِه بَشِيد، اَمُو رَقْمِ كِه شُمُو

وَاقِعاً بَدُونِ خَمِيرِ مَايِه اَسْتِيد؛ چُون مَسِيحِ بَارِه عِيدِ پِصَحِ مَوْ

قُرْبَانِي شُدِه. ^۸ اَمَزِي خَاطِرِ پِيدِ كِه عِيدِ رِه جَشْنِ بِيگِيرِي، مِگَم

نِه قَدِ خَمِيرِ مَايِه كُهْنِه كِه خَمِيرِ مَايِه بَدِي و شَرَارَتِ اَسْتِه، بَلَكِه

قَدِ نَانِ بَدُونِ خَمِيرِ مَايِه كِه صَدَاقَتِ و رَاسْتِي اَسْتِه. ^۹ مَا دَ يِگ

خَطِ خُو بَلَدِه شُمُو نَوْشْتِه كَدَمِ كِه قَدِ مَرْدُمَايِ فَاَسِقِ شِشْتِ-و-

بَرَخَاسْتِ نَكْنِيد. ^{۱۰} وَلِه مَقْصَدِ مِه هَر كِزِ اِي نَبُودِ كِه قَدِ مَرْدَمِ

فاسِقِ امزى دُنیا یا طمعکارا یا زورگیرا و یا بُت‌پرستا شِشت-

و-برخاست نَکَنید، چُون دَزی حِسَاب شُمو باید ازی دُنیا بُر
شُنید. ^{۱۱} مگم آلی بلده شُمو نوِشته مُونم که هر کسی که خود
ره برارِ ایماندار مُوگیه، ولے فاسِق، طمعکار، بُت‌پرست، بد
زیو، شرابخور یا دُز آسته، قد شی شِشت-و-برخاست نَکَنید؛
قد امزی رقم آدم حتی نان ام نَخورید. ^{۱۲} چُون دَز مه چی
غَرَض که دَ باره کسای که از جماعتِ ایماندارا بُرو آسته
قضاوت کُنم؟ آیا شُمو نَباید دَ باره کسای که داخلِ جماعتِ
ایماندارا آسته، قضاوت کُنید؟ ^{۱۳} ولے دَ باره کسای که از
جماعتِ ایماندارا بُرو آسته، خُدا قضاوت مُوکنه. پس امو آدم
شِریر ره از مینکل خُو بُر کُنید.

فَیصَلِه دعوا ها دَ مینکلِ برارونِ ایماندار

۶ ^۱ وختیکه کُدم کس از مینکل شُمو دَ خِلافِ دِیگه شُمو
دعوا دَشته بَشه، چطور اُو جُرأت مُوکنه که دعواى خُو ره دَ
محکمه پیشِ قاضی های بے‌انصاف بُره، نه دَ پیشِ مُقَدَّسین؟
^۲ آیا شُمو نَمیدنید که مُقَدَّسین دَ آخِرِ زمانِ دُنیا ره قضاوت
مُوکنه؟ پس اگه دُنیا باید دَ وسیله از شُمو قضاوت شُنه، آیا

شُمو لیاقتِ ازی ره ندرید که د باره قضیه های ریزه فیصله
 کنید؟ ^۳ آیا شُمو نمیدنید که مو د آخر زمان ملایکه ها ره
 قضاوت موكنی؟ اگه موكنی، قضیه های روزمره هیچ چیز
 نیست! ^۴ پس وختیکه قضیه های روزمره درید، آیا کسای ره
 بحیثِ قاضی تعیین مونید که د نظرِ جماعتِ ایماندارا خار-و-
 حقیر حساب موشه؟ ^۵ ما ای ره موكم تا شُمو شرمنده شنید.
 آیا د مینکل شُمو یگ آدمِ دانا ام وجود ندره که بتنه د بین
 برارون ایماندار فیصله کنه؟ ^۶ بلکه یگ برار د ضدِ دیگه برار
 د محکمه مورهِ و او ام د پیشِ بے ایمانا! ^۷ د حقیقت دشتون
 امی رقم دعوا ها قد یگدیگه بلده شُمو یگ شکست آسته.
 چرا ازی کده ظلم ره قبول نمونید؟ چرا ازی کده نمیلید که
 بازی بُخورید؟ ^۸ برعکس خودون شُمو ظلم مونید و بازی
 میدید؛ او ام برارون ایماندار ره! ^۹ آیا شُمو نمیدنید که بدکارا
 وارثِ پادشاهی خدا نموشه؟ خود ره بازی ندید، چراکه فاسقا،
 بُت پرستا، زناکارا، باچه بے ریشا، لواطگرا، ^{۱۰} دُزا، طمعکارا،
 شرابخورا، بد زبونا و زورگیرا وارثِ پادشاهی خدا نموشه.
^{۱۱} بعضی از شُمو امی رقم آدما بویدید، مگم غُسل دده شده
 مُقدّس شدید و د نامِ مولا عیسیٰ مسیح و د وسیله روحِ خدای
 مو عادل شدید.

جِسْمِ بَلَدِهٖ عِبَادَتِ خُدا اَسْتِه

^{۱۲} تمام چیزا بَلَدِهٖ مه رَوَا اَسْتِه، مگم تمام چیزا فایده‌مند نیسته.

تمام چیزا بَلَدِهٖ مه رَوَا اَسْتِه، مگم نَمیلُم که یگو چیز د بَلِهٖ مه حاکِم شْنه. ^{۱۳} خوراک بَلَدِهٖ کوره اَسْتِه و شِکَم بَلَدِهٖ خوراک،

مگم خُدا ام ای ره و ام او ره نابود مونه. جِسْمِ اِنسان بَلَدِهٖ زِناکاری نیسته، بلکه بَلَدِهٖ مَولا اَسْتِه و مَولا بَلَدِهٖ جِسْمِ.

^{۱۴} خُدا قد قُدرت خُو مَولا عیسیٰ ره دُوباره زنده کد و مو ره ام

د آخِر زمان زنده مَوکْنه. ^{۱۵} آیا شُمُو نَمیدنید که جِسْمِ های

شُمُو اَعْضای جِسْمِ مَسیحِ اَسْتِه؟ پس آیا رَوَا اَسْتِه که اَعْضای

جِسْمِ مَسیحِ ره گِرِفْتِه اَعْضای جِسْمِ فاحِشه جور کُنم؟ هرگز نه!

^{۱۶} آیا شُمُو نَمیدنید که هر کسی که قد فاحِشه یگجای شْنه،

قد ازو یگ جِسْمِ مَوشه؟ چُون کِتَابِ مُقَدَّسِ مَوگیه: ”هر دُوی

شی یگ جِسْمِ مَوشه.“ ^{۱۷} لیکن کسی که قد مَولا یگجای

شْنه، رُوحِ شی قد رُوحِ ازو یگ مَوشه. ^{۱۸} از زِناکاری دُور دُوتا

کُنید. هر گُناهِ دِیگه ره که اِنسان انجام میدیه بُرو از جِسْمِ شی

اَسْتِه، مگم زِناکار دَ ضِدِ جِسْمِ خُو گُناه مَوکْنه. ^{۱۹} آیا شُمُو

نَمیدنید که جِسْمِ شُمُو جایگاهِ رُوحِ اَلْقُدسِ اَسْتِه که دَز شُمُو

وَجُودِ دَره که او ره از خُدا یافتید و شُمُو دِیگه صَاحِبِ جِسْمِ

خُو نِيسْتِيد، ^{۲۰} چُون شُمو دَ يِگ قِيَمَت خَرِيْدَه شُدِيد؟ امزى
خاطر خُدا ره قد جِسْم خُو بَزُرگى-و-جلال بَدِيد.

دَ باره رابِطَه زَن و شُوى

۷ اَلَى دَ باره چِيْزَاى كِه بَلْدَه ازمه نِوِشْتَه كَدَه بُوْدِيد: ”بَلْدَه
مرد خُوب اَسْتَه كِه دَ خاتُو دِست نَزَنه.“ ^۲ لِيكِن بِخاطرِ

پيشگيري از فسادِ اخلاقي، هر مرد بايد از خود خُو خاتُو دَشْتَه

بَشَه و هر خاتُو از خود خُو شُوى. ^۳ شُوى بايد حَقِ زَن-و-شُوى

خاتُون خُو ره ادا كُنه و امى رَقْم خاتُو ام حَقِ زَن-و-شُوى شُوى

خُو ره ادا كُنه. ^۴ خاتُو اِخْتِيَارِ جِسْم خُو ره نَدَره، بَلَكِه شُوى

شى دَره؛ امى رَقْم شُوى ام اِخْتِيَارِ جِسْم خُو ره نَدَره، بَلَكِه

خاتُون شى دَره. ^۵ يگدِيگِه خُو ره از حَقِ زَن-و-شُوى مَحْرُوم

نَكْنِيد سِوَاى كِه رِضَايَتِ هَر دُو طَرَفِ بَلْدَه يِگ و خْتِ مَعِيْن

بَشَه تا خودون ره وَقْفِ دُعا كُنِيد؛ و لِه بعد ازو دُوباره يگجاي

شُنِيد، نَشْنَه كِه شَيْطُو شُمو ره بِخاطرِ حَاكِمِ نَبُودُو دَ بَلَه نَفْسِ

شُمو، و سِوَسَه كُنه. ^۶ امى ره ما مِوَكْمِ بَطُورِى كِه جَايز اَسْتَه،

نَه بَطُورِى كِه حُكْمِ كُنْم. ^۷ كَشِكِه تَمَامِ مَرْدُمِ رَقْمِ ازمه مِوَبُود.

مگم هر كس تَحْفَه خَاصِ از طَرَفِ خُدا دَره، يِگ نَفَرِ يِگ رَقْم

و ديگه نفر ديگه رقم.

^۸ دَ نَفْرَايِ مُجْرَد و خَاثُونَوِي بِيوَه مُوَكِيْم كِه بَلْدِه اَزوَا خُوب اَسْتِه
كِه مُجْرَد بُمْنِه، اُمُو رَقْم كِه مَا اَسْتَم. ^۹ و لِه اگِه نَمِيْتْنِه كِه دَ
بَلِه نَفْس خُو حَاكِم بَشِه، اُونَا بَايْد تُوِي كُنِه، چُون تُوِي كَدُو اَز
سُوخْتُو دَ اَتِشِ شَهْوَت كَدِه بَهْتَر اَسْتِه. ^{۱۰} بَلْدِه كَسَاي كِه تُوِي
كَدِه يِه، ايني حُكْم رِه مِيْدِيْم، نَه خُود مِه بَلَكِه مَوْلَا حُكْم مِيْدِيِه
كِه خَاثُو بَايْد اَز شُوِي خُو جَدَا نَشْنِه. ^{۱۱} و لِه اگِه جَدَا مُوشِه،
اُو بَايْد مُجْرَد بُمْنِه يَا دُوْبَارِه قَد شُوِي خُو اَشْتِي كُنِه؛ شُوِي اَم
بَايْد خَاثُون خُو رِه خَط نَدِيِه. ^{۱۲} بَلْدِه دِيْگَرُو مَا مُوَكْم، نَه مَوْلَا،
كِه اگِه كُدَم كَس اَز مِيْنَكَلِ بَرَارُو خَاثُونِ بِه اِيْمَانِ دَرِه و اُمُو
خَاثُو رَاضِي اَسْتِه كِه قَد اَزُو زِنْدَكِي كُنِه، اُو بَرَار نَبَايْد اُو رِه
خَط بَدِيِه. ^{۱۳} اَمِي رَقْم اگِه يِگ خَاثُو شُوِي بِه اِيْمَانِ دَرِه و اُمُو
مَرْد رَاضِي اَسْتِه كِه قَد اَزُو زِنْدَكِي كُنِه، اُو خَاثُو نَبَايْد اُو رِه
خَط بَدِيِه. ^{۱۴} چُون شُوِي بِه اِيْمَانِ دَ و سِيْلِه خَاثُونِ خُو مُقَدَّس
مُوشِه و خَاثُونِ بِه اِيْمَانِ دَ و سِيْلِه شُوِي اِيْمَانْدَارِ خُو مُقَدَّس
مُوشِه. دَ غَيْرِ اَزِي اَوْلَادَايِ شُمُو نَپَاك مُوْبُوْد، لِيَكِنِ اَلِي اُونَا
مُقَدَّس اَسْتِه. ^{۱۵} و لِه اگِه نَفْرِ بِه اِيْمَانِ بَخَايِه جَدَا شْنِه، بِيْل كِه
جَدَا شْنِه؛ چُون دَ اِي صُورْتِ بَرَارِ يَا خَوَارِ اِيْمَانْدَارِ دِيْگِه دَ بَنْد

نِیَسْتَه. مَگم خُدا مو ره بِلدِه صُلح-و-سِلامَتی کُوی کده.

^{۱۶} چُون آی خاتو، تُو چی مِیدنی، شاید تُو باعِثِ نِجاتِ شُوی
خُو شُنی؟ یا تُو آی مرد، چی مِیدنی، شاید تُو باعِثِ نِجاتِ
خاتون خُو شُنی؟

^{۱۷} دَ هر حال، اُمُو رقم که مَولا دَ هر کس نَصیب کده و اُمُو رقم
که خُدا کُوی کده، اُو اُمُو رقم زِندگی کُنه. اینمی حُکم مه بِلدِه
تمامِ جماعتِ های ایماندارا آسته. ^{۱۸} اگه یگو کس دَ غَیتیکه دَ
پادشاهی خُدا کُوی شُده، خَتنه شُده بُوده، اُو دَ امزُو حالت
بُمنه. و اگه یگو کس دَ وختِ کُوی شُدون خُو ناخَتنه بُوده، اُو
خَتنه نَشنه. ^{۱۹} خَتنه شُده و چیزی نِیسته و ناخَتنه شُده ام چیزی
نِیسته، بَلکه اطاعتِ کدو از احکامِ خُدا مُهم آسته. ^{۲۰} پس هر
کس دَ هر حالتی که کُوی شُده، دَ امزُو حالتِ باقی بُمنه. ^{۲۱} آیا
وختیکه خُدا تُو ره کُوی کد، غُلام بُویدی؟ دَ فِکر شی نَبش؛
لیکن اگه مِیتنی که آزاد شُنی، از فرصتِ اِستِفاده کُو. ^{۲۲} چُون
کسی که دَ وختِ غُلامی دَ و سِیلِه مَولا کُوی شُده، اُو آزاد شُده
مَولا آسته. و امی رقم کسی که دَ غَیتِ آزادی کُوی شُده، اُو
غُلامِ مِسیح آسته. ^{۲۳} شُمُو دَ یگِ قِیمَتِ خَریده شُدید؛ پس غُلامِ
انسان ها نَشنید. ^{۲۴} پس آی برارو، هر کُدَم شُمُو دَ هر حالتِ که

کوی شُدید، دَ امزُو حالت دَ حُضُورِ خُدا باقی بُمَید.

^{۲۵} دَ باره دُخترِونِ خانه ما کُدم حُکم از طرفِ مَولا نَدَرُم؛ ولے

بَحیثِ کسی که دَ وِسیله رَحمتِ مَولا قَابِلِ اِعْتِمادِ اَسْتُم، ما

نظر خُو ره مُوگیُم. ^{۲۶} ما فِکرِ مُونُم که بخاطرِ شرایطِ خرابِ

زمانِ حاضِر، بلده اِنسانِ امی خُوب بَشه که هر رقمِ که اَسته

اُمُو رقمِ بُمَنه. ^{۲۷} آیا دَ بندِ خاتُو اَسْتی؟ پُشتِ جدا شُدو نَگردد.

آیا دَ بندِ خاتُو نِیستی؟ پُشتِ خاتُو گِرِفتو نَگردد. ^{۲۸} لیکن اگه

توی کُنی گُناه نَمونی؛ و اگه یگ دُخترِ خانه توی کُنه، او ام

گُناه نَمونه. مگم کسای که توی مُوکُنه، اونا دَ ای زِندگی دَ

مُشکِلاتِ گِرِفتارِ مُوشه و ما میخایُم که شُمورِه از مُشکِلاتِ

دُور نِگاه کُنم. ^{۲۹} آیِ پَرارو، مقصدِ مه ای اَسته که وختِ کم

مَنده. ازی اوسُو، حتی کسای که خاتُو دره اونا باید رقمی

بَشه که بُگی خاتُو نَدَره. ^{۳۰} کسای که ماتم مُونه رقمی بَشه که

بُگی ماتم نَمونه. کسای که خوشحالِ اَسته، رقمی بَشه که

بُگی خوشحالِ نِیسته. کسای که خَریدارِ یگو چیزِ اَسته، رقمی

بَشه که بُگی صَاحبِ امزُو چیزِ نِیسته ^{۳۱} و کسای که چیزای

ازی دُنیا ره اِستِفاده مُونه، رقمی بَشه که بُگی اِستِفاده

نَموکُنه، چراکه شَکلِ فِعلیِ امزی دُنیا از بَینِ رفتنی اَسته.

^{۳۲} ما میخایم که شمو از تشویش دُور بشید. آدمِ مُجَرَد دَ بارِه

کارای مولا فکر مونه که چی رقم رضایتِ مولا ره حاصل

کنه، ^{۳۳} لیکن آدمِ توی کده دَ بارِه کارای دُنیا فکر مونه که چی

رقم خاتونِ خورِه خوش کنه؛ ^{۳۴} او دَ دُوراهی بند آسته. دَ عینِ

رقم، خاتونِ مُجَرَد و دُخترِ خانه ام دَ بارِه کارای مولا فکر مونه

تا دَ جسم و روحِ خُو پاک-و-مُقَدَّس بشه. مگم خاتونِ توی کده

دَ بارِه کارای ازی دُنیا فکر مونه تا شوی خورِه خوش کنه.

^{۳۵} ما امی چیزا ره بلده فایده شمو موگم؛ ایطور نیسته که کدم

قید-و-بند دَ بله شمو قرار بدم، بلکه میخایم که شمو بطوری

که مناسب آسته زندگی کنید و بدونِ موانع خود ره بلده خدمتِ

خداوند وَقِف کنید. ^{۳۶} اگه کدم کس فکر موکنه که رفتارِ ازو دَ

برابرِ نامزاد شی مناسب نییه، و اگه دُختر دَ حدِ بلوغ رسیده و

باچه فکر مونه که توی کنه، امو رقم که میخایه توی کنه؛ ای

گناه نیسته. بیلید که اونا توی کنه. ^{۳۷} ولے اگه کدم کس دَ

تصمیمِ خُو محکم آسته و مجبوریت ندره، بلکه دَ بله نفسِ خُو

حاکم آسته و دَ دلِ خُو تصمیمِ گرفته که قد نامزاد خُو توی

نکنه، او کارِ خوبِ موکنه. ^{۳۸} پس کسی که قد نامزاد خُو توی

موکنه، کارِ خوبِ موکنه؛ مگم کسی که توی نَموکنه، او کارِ

خوبتر مونه. ^{۳۹} یگ خاتو تا وختی دَ بندِ شوی خُو آسته که

شُوی شی زنده یه؛ ولے اگه شُوی شی بُمره، اُو آزاد آسته که
قد هر کس که دل شی شُنه توی کُنه، لیکن تنها قد کسی که
دَ مولا ایمان دَره. ^{۴۰} ولے دَ نظرِ ازمه اگه امو رقم که آسته
بُمنه، خوشحالتَر زندگی مُونه؛ و ما فکر مُونم که ما ام روح
خُدا ره دَرُم.

دَ فکرِ دیگر و بشید و از آزادی خُو استفاده غلط
نکنید

۸ اَلی دَ باره خوراک های که دَ بُت ها قُرانی مُوشه: مو
میدنی که «پگ مو دانایی دری.» دانایی میتنه باعث کبر-و-
غرور شُنه، مگم مُحَبَت آباد مُوکنه. ^۲ اگه کُدم کس فکر مُونه
که یگو چیز ره میدنه، اُو هنوز اموطور که لازم آسته نمیدنه.
^۳ مگم کسی که خُدا ره دوست دَره، اُو دَ وسیله خُدا شِنخته
شُدِه. ^۴ پس، دَ باره خوردونِ خوراک های که دَ بُت ها قُرانی
مُوشه، مو میدنی که دَ دُنیا بُت هیچ چیز نیسته و بغیر از
خُدا یگانه دیگه خُدا وجود ندره. ^۵ اگرچه چیزای دَ آسمو و دَ
زمی آسته که مردُم اونا ره خُدا مُوگیه - دَ حقیقت غدر خُدايو
و غدر مولايو بلده ازوا وجود دَره - ^۶ لیکن بلده ازمو

یگ خُدا و جُود دَره یعنی آتِه آسمانی

که تمام چیزا دَزُو تعلق دَره و مو بلده اَزُو زندگی

مُوکُنی،

و یگ مَولا و جُود دَره یعنی عیسیٰ مسیح

که پگ چیزا دَ و سبیلِه اَزُو آست شُد و مو دَ و سبیلِه اَزُو

و جُود دَری.

^۷ مگم پگ مردُم ای دانایی ره ندره، چُون بعضی کسا دَ اندازه

قد بُت ها عادت کده که تا آلی ره خوراک ره دَ عنوانِ قربانی

بُت ها مُوخوره و ازی که وجدانِ ازوا ضعیف آسته نَجِس

مُوشه. ^۸ لیکن خوراک، مو ره دَ خُدا نزدیک نُمونه، چراکه دَ

خوردون شی مو خُوبتر نُموشی و دَ ناخوردون شی بدتر

نُموشی. ^۹ مگم احتیاط کُنید که ای آزادی شمو باعثِ

لخشیدونِ مردُمای ضعیف نَشنه. ^{۱۰} چُون اگه کدَم کس تُو ره

که دانا آستی بِنگره که دَ بُت‌خانه سرِ دِسترخو شِشته، ازی که

وِجدانِ اَزُو ضعیف آسته، آیا او تشویق نُموشه که از قربانی

بُت ها بُوخوره؟ ^{۱۱} پس دَ و سبیلِه دانایی ازتُو امو برارِ ضعیف که

مسیح بلده شی مُرد، تباہ موشه. ^{۱۲} و امی رقم وختیکه شمو د
 حق برارون ایماندار گناه مونیید و د وجدان ضعیف ازوا ضرر
 میرسنید، د حقیقت شمو د ضد مسیح گناه مونیید. ^{۱۳} امزی
 خاطر، اگه خوراکی که د بُت ها قربانی شده باعث لخشیدون
 برار ایماندار مه شنه، ما هرگز امزی رقم گوشت نموخورم تا
 باعث لخشیدون برار خو نشنم.

حق و اختیارات یگ رسول

۹ آیا ما آزاد نیستم؟ آیا ما رسول نیستم؟ آیا ما مولای مو
 عیسیٰ ره ندیدیم؟ آیا شمو ثمر کار مه د مولا نیستید؟ ^۲ حتی
 اگه بلده دیگر و رسول نبشتم، کم از کم بلده از شمو استم،
 چراکه شمو مهر رسالت مه د راه مولا استید. ^۳ دفاع مه د
 برابر کسای که مره آزمایش موکنه اینی استه: ^۴ آیا مو حق
 ندری که بخوری و وچی کنی؟ ^۵ آیا مو حق ندری که یگ خوار
 ایماندار ره د عنوان خاتو گرفته قد خو ببری، رقم دیگه رسولا
 و برارون مولا و کیفا؟ ^۶ یا که تنها ما و برنابا حق ندری که از
 کار دست بکشی؟ ^۷ کی استه که از خرج-و-مصرف خود خو
 عسکری کنه؟ کی استه که تاگ انگور بشنه و از میوه شی

نخوره؟ یا کی آسته که یگ رمه ره بچرنه و از شیر شی وچی
نکنه؟ ^۸ آیا ما امی توره ره از نگاه انسانی موگم؟ آیا شریعت
ام امی ره نه موگیه؟ ^۹ چون د شریعت موسی نوشته شده:
“دان گاو ره د غیت جغول کدو بسته نکو. ” آیا خدا د فکر
گاوو آسته؟ ^{۱۰} یا ای ره کلوتر بخاطر ازمو موگه؟ آرے، ای
بلده ازمو نوشته شده، چون کسی که قلبه مونه باید د امید
قلبه کنه و کسی که جغول مونه باید د امید گرفتون حصه خو
بشه. ^{۱۱} اگه مو تخم روحانی ره د مینکل شمو کشت کدے،
آیا ای زیاده طلبی آسته که مو حاصل مادی از شمو درو کنی؟
^{۱۲} اگه دیگر و ای حق ره دره که د حاصل مادی شمو شریک
بشه، آیا مو کلوتر شریک نبشی؟ مگم مو ازی حق خو
استفاده نکدے، بلکه هر چیز ره تحمّل مونی تا مانع پیشرفت
خوشخبری مسیح نشنی. ^{۱۳} آیا شمو نمیدنید که کسای که د
خانه خدا کار موکنه، اونا خوراک خوره از خانه خدا د دست
میره و کسای که د قربانگاه خدمت موکنه، از قربانگاه حصه
خوره میگیره؟ ^{۱۴} و امی رقم، مولا حکم کده که کسای که
خوشخبری ره اعلان موکنه خرج-و-مصرف زندگی خو ره از
اعلان کدون خوشخبری د دست بیره. ^{۱۵} لیکن ما از هیچ کدم
امزی حق ها استفاده نکدیم و امی خط ره ام بلده ازی نوشته

نَمُونُمُ كِه اَمِي چِيْزَا دَ حَقِّ اَزْمِه اَنْجَام شُنِه؛ چُون بَلْدِه مِه مَرگ
 اَزِي كَدِه بَهْتَر اَسْتِه كِه كُدَم كَس اِفْتِخَارَات مَرِه بَا طِل كُنِه.
^{۱۶} اگِه مَا خُوشخَبْرِي رِه اِعلَان مُونُم، مَا نَمِيْتَنُم كِه بَلْدِه اَزِي
 فَخْر فَرْوَشِي كَنُم، چُون مَسْئُولِيْت دَ عَهْدِه مِه ايشْتِه شُدِه كِه
 اِعلَان كَنُم؛ و وَاي دَ حَال مِه اگِه خُوشخَبْرِي رِه اِعلَان نَكَنُم!
^{۱۷} چُون اگِه اِي كَار رِه دَ رِضَاي خُو كَنُم، اَجْر نَصِيْب مِه مُوشِه،
 لِيكِن اگِه رِضَاي مِه نَبَشِه، بَا ز اَم يِگ وِظِيْفِه اَسْتِه كِه دَ عَهْدِه
 مِه ايشْتِه شُدِه. ^{۱۸} پَس اَجْر مِه چِي اَسْتِه؟ فِقْط اِيْنِي اَسْتِه كِه
 وِخْتِي خُوشخَبْرِي رِه اِعلَان مُونُم، اُو رِه مُفْت-و-رَايْگَان اِعلَان
 كَنُم و اَز حَق خُو دَ اِعلَان كَدُونِ خُوشخَبْرِي اِسْتِفَادِه نَكَنُم.

^{۱۹} چُون اِگْرچِه مَا اَز غُلَامِي پِگ اَزَاد اَسْتُم، وِلِه مَا خُود رِه
 غُلَامِ پِگ جُور كَدِيم تَا تِعْدَادِ كَلُوتَر رِه دَ مَسِيْح جَذْب كَنُم.
^{۲۰} قَدْ يَهُودِيَا رَقْمِ يَهُودِي شُدُم تَا يَهُودِيَا رِه جَذْب كَنُم. قَدْ
 اَدْمَاي تَابِعِ شَرِيْعَتِ رَقْمِ كَسِي شُدُم كِه تَابِعِ شَرِيْعَتِ اَسْتِه تَا
 اَدْمَاي تَابِعِ شَرِيْعَتِ رِه جَذْب كَنُم؛ اِگْرچِه خُود مِه تَابِعِ شَرِيْعَتِ
 نَيْسْتُم. ^{۲۱} قَدْ نَفْرَاي بِي شَرِيْعَتِ رَقْمِ يِگ اَدْمِ بِي شَرِيْعَتِ شُدُم --
 اِگْرچِه مَا دَ پِيْشِ خُدا بِي شَرِيْعَتِ نَيْسْتُم، بَلَكِه تَابِعِ شَرِيْعَتِ
 مَسِيْح اَسْتُم -- تَا مَرْدُم بِي شَرِيْعَتِ رِه جَذْب كَنُم. ^{۲۲} قَدْ مَرْدُم

ضعیف، ضعیف شدم تا مردم ضعیف ره جذب کنم. خلاصه
قد هر کس هر چیز شدم تا از هر طریق بعضی ها ره نجات
بدیم. ^{۲۳} ما تمام کارا ره بخاطر پیشرفت خوشخبری انجام
میدیم تا د برکت های شی شریک شنم.

^{۲۴} آیا شمو نمیدنید که د مسابقه دویش پگ مودوه، لیکن تنها
یگ نفر جایزه ره میگیره؟ شمو ام رقمی بدوید که جایزه ره
ببرید. ^{۲۵} تمام کسای که د مسابقه حصه میگیره، اونا د هر
چیز نظم ره برقرار نگاه موکنه؛ اونا ای کار ره مونه تا یگ
تاج از بین رفتنی ره حاصل کنه، لیکن مو تاج از بین رفتنی
ره حاصل مونی. ^{۲۶} پس ما رقمی مودوم که بے هدف نیستم؛ و
رقمی مشت میزنم که د هوا مشت نمیزنم؛ ^{۲۷} بلکه ما جسم خو
ره خار کده زیر فرمان خو نگاه مونم؛ نشنه که بعد از وعظ
کدو د دیگر خود مه امزو تاج محروم شنم.

عبرت از سرگذشت اسرائیل

۱۰ ای برارو، ما نمیخایم که شمو ازی بے خبر بشید که
بابه کلونای مو پگ شی د تی آور بود و تمام ازوا از دریا تیر

۲ شد و پگ ازوا دَ و سِیلِه مَوسِی دَ اُور و دَ دریا تَعْمِیدِ گِرِفَت
 ۳ و پگ شی از یگ خوراکِ روحانی خورد ۴ و از یگ
 وُچی کَدنی روحانی وُچی کد؛ چُون اونا از قاده روحانی وُچی
 کد که از پُشتِ ازوا میمَد و اُو قاده مَسِیح بُود. ۵ لیکن خُدا از
 غَدِرِ ازوا راضی نَبُود، امزی خاطر جَسَدِ ازوا دَ بیابو پورته
 شُد. ۶ تمامِ امزی چِیزا رُخ دَد تا بَلدِه ازمو نَمونِه های عِبَرَت
 بَشِه تا مو رِقَمِ ازوا اَلّی دَ آرزوی شَرارتِ-و-بَدی نَبَشی.
 ۷ بَت پَرست نَشَنید، مِثَلِ که بعضی ازوا شُد، اُمُو رِقَمِ که دَ
 کِتَابِ مَقَدَّسِ نَوِشْتِه شُدِه: ”قَوْمِ شِشْتِ که بُوخوره و وُچی کُنِه
 و باله شُد که خَرَمَسْتی کُنِه.“ ۸ ”مو نَباید زِناکاری کُنی، رِقَمی
 که بعضی ازوا کد و دَ یگ روز بیست و سِه هزار نفر کُشْتِه
 شُدِه اُفتَد. ۹ ”مو نَباید مَسِیح ره آزمایش کُنی، رِقَمی که بعضی
 ازوا کد و دَ و سِیلِه مار ها نابُود شُد. ۱۰ ”و نَه ام نِقِ نِقِ کُنید،
 رِقَمی که بعضی ازوا کد و دَ و سِیلِه نابُود کُننده نابُود شُد.
 ۱۱ ”امی چِیزا قَد ازوا رُخ دَد تا نَمونِه عِبَرَت بَشِه و نَوِشْتِه شُد تا
 مو ره هِدایت کُنِه، مو کسای ره که زمان های آخِر دَز مو
 رُسیدِه. ۱۲ ”پس کسی که فِکَر مَونِه قایم-و-اَسْتوار اَسْتِه، اُو
 هُوش خُو ره بَگیرِه که نَفْتِه. ۱۳ ”هیچ آزمایش دَ بَلِه شُمُو نَمَدِه
 که بَلدِه اِنسان عادی نَبَشِه. مَگم خُدا وفادار اَسْتِه و نَمیلِه که

شُمو از حدِ تَوَانِ خُو کَلو آزمایش شُنید، بَلکِه قد آزمایش قتی
یگ راهِ دُوتا ره ام آماده مونه تا شُمو بَتَنید او ره تَحْمَل کُنید.

^{۱۴} پس ای عزیزای مه، از بُت پَرستی دُور دُوتا کُنید. ^{۱۵} ما

رقمی توره مُوگم که بگی قد مردُمای دانا توره مُوگم؛ خودون

شُمو دَ باره چیزای که مُوگیم قضاوت کُنید. ^{۱۶} آیا اُمُو جامِ

برکت که مو بلده شی شُکرگزاری مونی، شَرِیک شُدو دَ خُونِ

مسیح نیسته؟ و نانی ره که تُوته مونی، شَرِیک شُدو دَ جِسْمِ

مسیح نییه؟ ^{۱۷} ازی که یگ نان و جُود دَره، مو ام باو جُودِ که

کَلو آستی، یگ جِسْمِ آستی، چُون پگ مو دَ یگ نان شَرِیک

مُوشی. ^{۱۸} دَ باره قومِ اِسْرَائیلِ فِکْر کُنید: آیا او کسای که

قُرْبانی ها ره مُوخوره، دَ قُرْبانگه شَرِیک نیسته؟ ^{۱۹} پس مقصد

مه چی آسته؟ آیا ای که بُت کُدم چیز آسته، یا ای که قُرْبانی

بلده بُت یگو چیز آسته؟ ^{۲۰} نه! بَلکِه مقصد مه ای آسته که

چیزی ره که بُت پَرستا قُرْبانی مونه، اونا بلده جِنیاتِ قُرْبانی

مونه، نه بلده خُدا؛ و ما نَمیخایم که شُمو شَرِیکِ جِنیاتِ

بَشید. ^{۲۱} شُمو نَمیتَنید که ام از جامِ مَولا وُچی کُنید و ام از

جامِ جِنیاتِ. امچنان شُمو نَمیتَنید که ام دَ دِستَرخونِ مَولا

شَرِیک بَشید و ام دَ دِستَرخونِ جِنیاتِ. ^{۲۲} آیا مو میخاهی که

غَيْرَتِ مَوْلَا رِه دَ شور بيري؟ آيا مو ازو كده قوی تر آستی؟

^{۲۳} تمام چیزا جایز آسته، مگم تمام چیزا فایده مند نیسته. تمام

چیزا روا آسته، لیکن تمام چیزا آباد نموکنه. ^{۲۴} هیچ کس د پُشت فایده خود خو نگرده، بلکه د پُشت فایده دیگر و بگرده.

^{۲۵} هر چیزی که د قصابی سودا موشه بخورید و بخاطر

آسودگی وجدان خو هیچ سوال نکنید. ^{۲۶} چون «زمی و هر

چیزی که د منه شی یه از خداوند آسته.» ^{۲۷} اگه کدم آدم

به ایمان شمو ره مهمو موکنه و شمو ام میخاهید که بورید،

هر چیزی که پیش روی شمو ایشته شد بخورید و بخاطر

آسودگی وجدان خو هیچ سوال نکنید. ^{۲۸} و له اگه کدم کس

بلده شمو بگه: ”ای گوشت از قربانی بت آسته.“ اوخته

بخاطر امزو آدم که شمو ره خبردار کده و بخاطر آسودگی

وجدان نخورید. ^{۲۹} مقصد مه وجدان از شمو نییه، بلکه وجدان

امزو آدم دیگه آسته؛ چون چرا وجدان کس دیگه د باره آزادی

مه قضاوت کنه؟ ^{۳۰} اگه ما یگو خوراک ره قد شکرگزاری

موخورم، چرا بخاطر چیزی که خدا ره شکر کدم، د باره مه

بدگویی شنه؟ ^{۳۱} پس چی موخورید، چی وچی مونید یا

هر چیزی دیگه ره انجام میدید، پگ شی ره بلده بزرگی-و-

جلالِ خُدا انجام بَدید. ^{۳۲} باعِثِ لَحْشیدونِ یهُودیا، یونانیا و
 جماعتِ ایماندارای خُدا نَشْنید، ^{۳۳} اُمُو رَقْم که ما کوشِشِ مُونُم
 که پگ ره دَ هر کاری که انجام مِیدیمِ راضی کُنم؛ ما دَ پُشتِ
 فایده خود خُو نَمیگرَدُم، بلکه دَ پُشتِ فایده غَدْر کسای دِیگه
 میگرَدُم تا اونا نِجات پَیدا کُنه.

۱۱ پس، از مه سرمَشق بَگیرید، اُمُو رَقْم که ما از مسیح
 سرمَشق مِیگیرُم.

دستُورا دَ باره عِبادتِ خاتونو

^۲ ما شُمو ره تعریف-و-توصیف مُونُم، چراکه دَ هر چیز مَره یاد
 مُونید و رسم ها-و-مُقَررات ره اُمُو رَقْم که دَز شُمو تسلیم کُدُم،
 نِگاه مُونید. ^۳ مِگم ما میخایم شُمو بَدنید که سرِ هر مَرَد،
 مسیح آسته، سرِ هر خاتو، مَرَد آسته و سرِ مسیح، خُدا آسته.
^۴ هر مردی که قد سرِ پُوٹ دُعا یا پیشگویی کُنه، اُو سرِ خُو ره
 بے حُرمت مُوکُنه. ^۵ اُمی رَقْم هر خاتونی که قد سرِ لُچ دُعا یا
 پیشگویی کُنه، اُو ام سرِ خُو ره بے حُرمت مُوکُنه؛ ای کار مِثل
 ازی آسته که سرِ خُو ره کَل کده بَشه. ^۶ اگه یگ خاتو سرِ خُو

ره پوټ نمونه، باید موی خو ره ام قیچی کُنه، ولے اگه قیچی
 کدو یا کل کدون موی بلده یگ خاتو رسوایی آسته، او باید
 سر خو ره پوټ کُنه. ^۷ مرد نباید سر خو ره پوټ کُنه، چون او
 مثل و جلالِ خدا آسته؛ لیکن خاتو جلالِ مرد آسته. ^۸ چون مرد
 از زن د وجود نمده، بلکه زن از مرد د وجود آمده. ^۹ و امچنان
 مرد بلده زن خلق نشده، بلکه زن بلده مرد خلق شده. ^{۱۰} امزی
 خاطر خاتو باید یگ پرده د سر خو دشته بشه بخاطر ملایکه
 ها. ^{۱۱} د هر حال، د جماعتِ مولا، خاتو از مرد جدا نیسته و
 مرد از خاتو جدا نییه. ^{۱۲} چون امو رقم که خاتو از مرد د وجود
 آمد، امو رقم مرد از خاتو د وجود مییه. مگم تمام چیزا از خدا
 د وجود مییه. ^{۱۳} خودون شمو قضاوت کُنید: آیا بلده یگ خاتو
 مناسب آسته که قد سر لُچ د پیشِ خدا دُعا کُنه؟ ^{۱۴} آیا خود
 طبیعت دز شمو یاد نمیدیه که اگه مرد موی دراز بیله، بلده
 ازو شرم آسته، ^{۱۵} ولے اگه خاتو موی دراز دشته بشه، بلده
 شی افتخار آسته؟ چون موی بلده ازو بخاطر پوټ کدون سر
 شی دده شده. ^{۱۶} اگه کدم کس بخایه که دزی باره جر-و-بحث
 کُنه، مو و جماعت های ایماندارای خدا بغیر از امزی عمل
 دیگه عمل ره انجام نمیدی.

مراسم نانِ شامِ مولا

متی ۱۷:۲۶؛ مرقس ۱۴:۱۲؛ لوقا ۲۲:۷.

^{۱۷} د امزی هدايت های زير، از شمو تعريف-و-توصيف نمونم،

چون وختیکه شمو جم موشيد، بلده بهتر شدو نه، بلکه بلده

بدتر شدو جم موشيد. ^{۱۸} د قدم اول، وختیکه شمو بحیث

جماعت ایماندار جم موشيد، ما میشنوم که د مینکل شمو

تفرقه وجود دره و تا اندازه باور نمونم. ^{۱۹} حتماً فرقه ها ام د

مینکل شمو د وجود آمده بشه، چون دمزی طریقه ایماندار

حقیقی د بین شمو برملا موشه. ^{۲۰} وختیکه شمو جم موشيد،

بلده ازی نیسته که نان شام مولا ره بخورید، ^{۲۱} چون د وخت

خوردو هر کس نان خود خو ره از دیگر و کده پیشتر میگیره و

مُوخوره. اوخته یگ نفر گشنه مومنه و دیگره نفر مست

موشه. ^{۲۲} آیا شمو خانه ندرید که د اونجی بخورید و وچی

کنید؟ یا شمو میخاهید که جماعت ایماندارای خدا ره تحقیر-

و-توهین کنید و مردمای نادار ره شرمنده کنید؟ دز شمو چی

بگم؟ آیا شمو ره تعريف-و-توصيف کنم؟ نه، دزی باره شمو ره

تعريف-و-توصيف نمونم.

^{۲۳} چُون چِيزی ره که از مولا یافتُم امو چِيز ره دز شمو ام تسلیم

کدُم، او ای بُود که مولا عیسیٰ د شای که یهودای

اِسخریوطی او ره تسلیم کد، نان ره گِرفت ^{۲۴} و شکر کده ٹوټه

کد و گُفت: ”ای جسم مه آسته که بلده نجات شمو یه. ای

مَراسِم ره د یادِ از مه د جای بیرید. “ ^{۲۵} و امی رقم بعد از نان

خوردو جام ره ام گِرفت و گُفت: ”ای جام عهد نو آسته د

وسیلَه خون مه. ای مَراسِم ره د جای بیرید، هر وختیکه ای ره

وُچی مُونید، د یادِ از مه وُچی کُنید. “ ^{۲۶} چُون هر وختیکه شمو

ای نان ره مُوخوَرید و ای جام ره وُچی مُونید، شمو مرگِ مولا

ره اعلان مُونید تا وختیکه او دُوباره بییه.

^{۲۷} پس هر کسی که بطورِ نامُناسب ازو نان بُخوره و از جامِ

مولا وُچی کُنه، او نِسبت د جسم و خونِ مولا مُجرِم حساب

مُوشه. ^{۲۸} امزی خاطر هر کس خود ره آزمایش کُنه و بعد ازو

از نان بُخوره و از جام وُچی کُنه. ^{۲۹} چُون هر کسی که مُوخوره

و وُچی مونه، بدونِ ازی که اَرزِشِ جسمِ مولا ره پی بُره، او

بلده محکوم شُدون خُو مُوخوره و وُچی مونه. ^{۳۰} امزی خاطر

غدر شمو ضعیف و ناجور اَسْتید و یگ تعداد شمو ام مُرده.

^{۳۱} لیکن اگه مو خودون ره قضاوت موكدی، د بله مو حُکم

نَمُوشُد. ^{۳۲} ولے وختیکه دَ بِلَه مو حُکم مُوشه، مو دَ وسيله
 مولا اصلاح مُوشی تا قد دُنیا محکوم نَشنی. ^{۳۳} پس آی
 برارون مه، وختیکه بلده خوردو جم مُوشید، معطل یگدیگه
 خو بشینید. ^{۳۴} اگه کدم کس گشنه آسته، دَ خانه خو نان
 بُخوره. نَشنه که جم شُدون شمو باعِثِ محکومیتِ شمو شنه.
 دَ باره دیگه چیزا وختیکه آمدم، هدایت میدیم.

یگ روح قد تحفه های کلو

۱۲ آلی دَ باره تحفه های روحانی: آی برارو، ما نمیخایم
 که شمو دزی باره بے خبر بشید. ^۲ شمو میدنید، زمانی که
 شمو بُت پرست بُودید، از هر طریق سون بُت های گنگه-و-
 بے زبو بُرده شده از راه بُر مُوشدید. ^۳ پس ما میخایم شمو
 بفامید که هر کسی که دَ وسيله روح خدا توره بُگيه، هرگز
 نَموگيه، "نالت دَ عیسی!" و هیچ کس ام نَمیتنه بُگيه،
 "عیسی مولا آسته،" جُز دَ وسيله روح اَلقُدس.

^۴ تحفه های مُختلِفِ روحانی و جُود دَره، مگم روح امو یگ
 آسته. ^۵ خِدَمَتای مُختلِفِ و جُود دَره، مگم مولا امو یگ آسته.

^۶ عمل های مُخْتَلِفِ وُجُودِ دَرِه، مِگَمِ اُمُو یِگِ خُدا اَسْتِه که تَمَامِ
ازوا ره دَ وُجُودِ پِگِ دَ کار مِیَنْدَزِه. ^۷ ظُهُورِ رُوحِ اَلْقُدْسِ دَ هر
کس بَلَدِه فایده پِگِ دَدِه مُوشِه. ^۸ دَ یِگِ نَفَرِ دَ وَسِیْلِه رُوحِ
اَلْقُدْسِ کَلَامِ پُرِ از حِکْمَتِ دَدِه مُوشِه و دَ دِیْگِه نَفَرِ دَ وَسِیْلِه
اُمزُو رُوحِ، کَلَامِ پُرِ از عِلْمِ؛ ^۹ دَ یِگِ دِیْگِه دَ وَسِیْلِه اُمزُو رُوحِ،
ایمان و دَ شَخْصِ دِیْگِه دَ وَسِیْلِه اُمزُو رُوحِ، تُحْفِه هَا بَلَدِه شَفَا
دَدُو؛ ^{۱۰} دَ دِیْگِه نَفَرِ قُدْرَتِ اِنْجَامِ دَدُونِ مَعْجَزِه هَا، دَ دِیْگِه کَسِ
قُدْرَتِ پِیْشْگُوبِیِ، دَ دِیْگِه کَسِ قُدْرَتِ تَشْخِیْصِ رُوحِ هَا
مُخْتَلِفِ، دَ دِیْگِه نَفَرِ قُدْرَتِ تَوْرِه کُفْتُو دَ زِیُونای رِقْمِ رِقْمِ و دَ
نَفَرِ دِیْگِه قُدْرَتِ تَرْجُمِه اَمْزِی زِیُونَا. ^{۱۱} تَمَامِ اَمْزِیَا دَ وَسِیْلِه اُمزُو
یِگِ رُوحِ فِعَالِ اَسْتِه که اُو اَمِی تُحْفِه هَا رِه دَ مُطَابِقِ خَاسْتِ-و-
اِرَادِه خُو دَ هر کَسِ تَقْسِیْمِ مُونِه.

یِگِ جِسْمِ قَدِ اَعْضَایِ کَلُو

^{۱۲} چُونِ اُمُو رِقْمِ که جِسْمِ یِگِ اَسْتِه و اَعْضَایِ کَلُو دَرِه و تَمَامِ
اَعْضَایِ جِسْمِ، باو جُودِ که کَلُو اَسْتِه، یِگِ جِسْمِ رِه تَشْکِیْلِ
مِیْدِیْه؛ دَ بَارِه مَسِیْحِ اَمِی رِقْمِ اَسْتِه. ^{۱۳} چِرَاکِه پِگِ مَوِ دَ یِگِ
رُوحِ بَلَدِه یِگِ جِسْمِ تَعْمِیْدِ دَدِه شُدِی، چِیِ یَهُودِ و چِیِ یُونَانِی،
^{۱۴} چُونِ جِسْمِ از یِگِ عَضُو نِیْبِه، بَلْکِه از اَعْضَایِ کَلُو تَشْکِیْلِ

شده. ^{۱۵} اگه پای بُگيه: ”بخاطري كه دِست نِيسْتُم، ما دَ جِسم تعلق ندرُم.“ اِي دَليل نَمُوشه كه اُو دِيگه عَضو جِسم نِيسْتِه.

^{۱۶} يا اگه گوش بُگيه: ”بخاطري كه چِيم نِيسْتُم، دَ جِسم تعلق ندرُم.“ اِي دَليل نَمُوشه كه اُو دِيگه عَضو جِسم نِيسْتِه؟ ^{۱۷} اگه تمام جِسم چِيم موبُود، جاي شَنِيدو دَ كُجا موبُود؟ اگه تمام جِسم گوش موبُود، جاي بوي كدو دَ كُجا موبُود؟ ^{۱۸} ليكن رقمي كه فعلاً آسته خُدا هر كُدم اَعْضا ره دَ مُطابقِ خاست-و-اِراده خُو دَ جِسم قرار دده. ^{۱۹} اگه تمام جِسم يگ عَضو موبُود، جِسم كُجا وُجود مِيدَشْت؟ ^{۲۰} مگم آلي اَعْضا كَلو آسته، ولِ جِسم يگ. ^{۲۱} چِيم نَمِيتنه دَ دِست بُگيه: ”ما دَز تُو ضُرورت ندرُم.“ نِه ام سر مِيتنه دَ پاي ها بُگيه: ”ما دَز شَمو ضُرورت ندرُم.“ ^{۲۲} برعكس، اَعْضاي جِسم كه ضعيفتر معلوم موشه، ضُروري تر آسته. ^{۲۳} و اَعْضاي جِسم كه دَ نظِرِ اِزمو كم اَرزِشتر حِساب موشه، اونا ره قد اِحْتِرامِ خاص موبوشني و قد اَعْضاي كه قابِلِ نِشو دَدو نِبيه، قد حُرْمَتِ خاص رفتار موكني، ^{۲۴} دَ حالي كه اَعْضاي نُورِبنْد مو دَزي كارا ضُرورت ندره. ليكن خُدا جِسم ره دَ شكلي ترتيب دده كه بلده اَعْضاي كم اَرزِشتر جِسم اِحْتِرامِ كَلوتر دده شده ^{۲۵} تا دَ بَيْنِ اَعْضاي جِسم جدايي دَ وُجود نيه، بلكه اَعْضاي جِسم مَساويانه دَ فِكر يگديگه خُو

بشه. ^{۲۶} و اگه یگ عضو د درد بییه، تمام اعضا قد ازو قتی
درد بکشه و اگه یگ عضو عزت-و-احترام پیدا کنه، تمام
اعضا قد ازو خوشی کنه.

^{۲۷} شمو جسم مسیح استید و هر کدم شمو یگ عضو ازو:

^{۲۸} خدا د جماعت ایماندارا اول رسولا، دوّم پیغمبرا، سوّم

معلما ره قرار دد؛ بعد ازو معجزه ها، بعد ازو تحفه ها بلده
شفا ددو، کومک کدو، رهبری کدو و توره گفتو د زبونای رقم

رقم. ^{۲۹} آیا پگ رسول استه؟ آیا پگ پیغمبر استه؟ آیا پگ

معلم استه؟ آیا پگ صاحب معجزه استه؟ ^{۳۰} آیا پگ تحفه ها

بلده شفا ددو دره؟ آیا پگ د زبونای مختلف توره موگیه؟ آیا

پگ ترجمه موکنه؟ ^{۳۱} پس د شوق کلو د طلب تحفه های

بزرگتر بشید. و ما بلده شمو ازیا کده ام یگ راه بهتر ره نشو
میدیم.

مُحَبَّت

۱۳ اگه د زبونای مردّم و ملایکه ها توره بگیم، ولے

مُحَبَّت ندشته بشم، ما مثل یگ زنگ پُر سر-و-صدا و سنجی

که ترنگ-و-پرنگ موكنه آستم. ^۲ اگه تحفه پيشگويي دشته
بشم و تمام رازها و تمام علم ره بدنم و ايمان كامل دشته
بشم، د اندازه كه بتنم كوه ها ره از جاي شي حركت بديم،
وله محبت نداشته بشم، ما هيچ آستم. ^۳ اگه پگ دارايي خو ره
خيرات كنم و جسم خو ره تسليم كنم تا در دده شنه، وله
محبت نداشته بشم، هيچ فايده د دست نيمرم.

^۴ محبت باصبر-و-حوصله آسته؛ محبت مهربان آسته؛ محبت
بخيلي نمونه و فخر فروش و مغرور نيسته؛ ^۵ محبت رفتار
نامناسب ندره، خودخاه نيسته، قار نموشه و كينه نميگيره؛ ^۶
محبت از بدی-و-شرارت خوشحال نموشه، وله از راستی
خوشحال موشه. ^۷ محبت تمام چيزا ره تحمل مونه، پگ چيزا
ره باور مونه، د تمام چيزا اميدوار آسته و تاب تمام چيزا ره
ميره.

^۸ محبت هرگز خلاص نموشه؛ مگم تحفه پيشگويي خلاص
موشه و تحفه زبوناي مختلف بند موشه و تحفه علم از بين
موره. ^۹ چون علم مو جزئي آسته و پيشگويي كه مو موكني ام
جزئي آسته. ^{۱۰} مگم وختي كه كامل بييه، جزئي از بين موره.
^{۱۱} زماني كه بچكيچه بودم، ما رقم يگ بچكيچه توره موگفتم

و رقمِ یگ بچکیچه فکر مُوکدُم و مثلِ یگ بچکیچه دلیل
 میوردُم. مگم وختیکه آدم کته شدُم، کارای بچکیچگی ره ایله
 کدُم. ^{۱۲} چُون دَ زمانِ حاضرِ مو دَ آینه خیره مینگری، لیکن دَ
 او زمانِ رُوی دَ رُوی مینگری. فعلاً شناخت مه جزئی آسته،
 ولے دَ او زمانِ ما کاملاً مینخشُم، امو رقم که ما کاملاً شِنخته
 شدیم. ^{۱۳} فعلاً امی سه چیز باقی مومنه: ایمان، امید و
 مُحَبَت؛ مگم بزرگترین امزیا مُحَبَت آسته.

تُحفه های پیشگویی و توره گفتو دَ زبونای غیر

۱۴ ^۱ پُشتِ مُحَبَتِ بگردید و دَ شوقِ کَلو دَ طلبِ تُحفه های
 روحانی بشید، خصوصاً ای که پیشگویی کنید. ^۲ چُون کسی
 که دَ زبونِ غیرِ توره مُوگیه، او نه قد مردُم، بلکه قد خدا توره
 مُوگیه، چُون هیچ کس توره شی ره نَموفامه، چراکه او دَ
 وسیله روح رازها ره دَ زبو میره. ^۳ مگم کسی که پیشگویی
 مونه، او قد مردُم توره مُوگیه بلده آباد کدو، تشویق کدو و
 تسلی ازوا. ^۴ هر کسی که دَ زبونِ غیرِ توره مُوگیه، او خود خو
 ره آباد مونه، مگم کسی که پیشگویی مُوکنه، جماعتِ
 ایماندارا ره آباد مونه. ^۵ ما آرزو دَرُم که پگ شمو دَ زبونای

غیر توره بُگید، لیکن کلوتر میخایم که پیشگویی کنید؛ چون کسی که پیشگویی مونه بزرگتر آسته نسبت د کسی که د زبونای غیر توره مَوگیه، سوی که کدم نفر ترجمه کُنه تا جماعت ایماندارا آباد شنه.

۶ آی برارو، اگه ما د پیش شمو بییم و د زبونای غیر توره بُگم، دز شمو چی فایده میرسنم، اگه بلده شمو کدم وحی یا علم یا پیشگویی یا تعلیم نیرم؟ ۷ حتی چیزای بے جان که آواز میدیه مثل توله و بریط، اگه بطور صحیح زده نشنه، چطور فامیده موشه که د توله یا د بریط چی زده شد؟ ۸ امی رقم اگه شیپور جنگ آواز نامعلوم بدیه، کی خود ره بلده جنگ آماده مونه؟ ۹ د باره شمو امی رقم آسته: اگه شمو قد زبون خو توره قابل فهم نگید، چطور فامیده شنه که چیزخیل گفته شد؟ ای مثل ازی آسته که شمو قد هوا توره بُگید. ۱۰ بدون شک د دنیا کلو زبونای مختلف وجود دره و هیچ کدم شی بے معنی نیسته. ۱۱ پس اگه معنای یگ زبو ره نمیدنم، ما بلده توره گوی یگ بیگنه آستم و توره گوی بلده ازمه یگ بیگنه آسته. ۱۲ د باره شمو امی رقم آسته: ازی که شمو بلده تحفه های روحانی شوق درید، کوشش کنید که بلده آباد کدون جماعت ایماندارا

^{۱۳} امزی خاطر کسی که دَ کُدمَ زِیونِ غَیرِ توره مُوگیه باید دُعا
کنه تا ترجمه ام بتنه. ^{۱۴} چُون اگه دَ زِیونِ غَیرِ دُعا کنم، روح
مه دُعا مُوکنه، ولے عقل مه بے ثمر مُومنه. ^{۱۵} پس چیز کار
کنم؟ ما قد روحِ خُو دُعا مُونم، ولے قد عقلِ خُو ام دُعا مُونم؛
ما قد روحِ خُو سرود میخانم، ولے قد عقلِ خُو ام سرود
میخانم. ^{۱۶} دَ غَیرِ ازو، اگه قد روحِ خُو حمد-و-ثنا مُوگی، اُو
کسی که مثلِ یگِ شخصِ کم معلومات آسته، چطور میتنه دَ
شکرگزاری تُو «آمین» بگیه دَ حالیکه نموفامه تُو چیزخیل
مُوگی؟ ^{۱۷} اَلبته تُو خوب شکرگزاری مُوکنی، لیکن امو نفر
دیگه آباد نموشه. ^{۱۸} خُدا ره شکر مُونم که ما از پگ شمو کده
کلوتر دَ زِیونای غَیرِ توره مُوگیم؛ ^{۱۹} مگم دَ مینکلِ جماعتِ
ایماندارا خوش دَرُم که پَنجِ کَلِمه قابلِ فهم از عقلِ خُو بُگیم تا
دَ دیگرو ام تعلیمِ بدیم، دَ جای ازی که هزاران کَلِمه دَ زِیونِ
غَیرِ بُگیم.

^{۲۰} آی برارو، دَ فکر کدو بچکیچه نبشید؛ برعکس، دَ بدی
کدو نلغه بشید، ولے دَ فکر کدو آدمای کته. ^{۲۱} دَ شریعت
نوشته شده:

”خداوند مُوگيه:

دَ وَسِيْلَه زِيُونَايِ غَيْرِ و لَبَايِ بِيْگَنَه

ما قد امزی قوم توره مُوگُم،

ولے باوجودِ ازی ام اُونَا دَز مه گوش نَمِيدِيَه. ”

^{۲۲} امزی خاطر زِيُونَا يِگ نَشَانِي اَسْتَه، نَه بَلَدِه اِيْمَانْدَارَا، بَلَكِه

بَلَدِه بے اِيْمَانَا؛ مِگَم پِيْشْگُوْبِي بَلَدِه اِيْمَانْدَارَا اَسْتَه، نَه بَلَدِه

بے اِيْمَانَا. ^{۲۳} پَس اگه تَمَامِ جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا جَم شُنَه و پِگ شِي

دَ زِيُونَايِ غَيْرِ توره بُوْگِيَه و دَ اَمْرُو و خْت نَفْرَايِ كَم مَعْلُومَاتِ يَا

بے اِيْمَانِ دَاخِلِ بِيِيَه، اِيَا اُونَا نَمُوْگِيَه كِه شُمُو دِيُونَه اَسْتِيْد؟

^{۲۴} لِيَكِن اگه پِگ پِيْشْگُوْبِي كُنَه و كُدَم شَخْصِ بے اِيْمَانِ يَا

كَم مَعْلُومَاتِ دَاخِلِ بِيِيَه، اُو دَ وَسِيْلَه پِگ مَلَامَتِ مُوشَه و دَ

وَسِيْلَه پِگ قِضَاوَتِ مُوشَه ^{۲۵} و رَاز هَايِ دِلِ شِي بَرَمَلَا مُوشَه.

اُوخْتَه اُو رُوِي دَ خَاكِ اَفْتَدَه خُدا رَه عِبَادَتِ مُونَه و اِقْرَارِ مُونَه

كِه، ”خُدا وَاقِعَاً دَ مِيْنَكَلِ شُمُو اَسْتَه.“

نَظْم و ترتیب دَ جماعتِ ایماندارا

^{۲۶} پس مقصد مه چی آسته، آی برارو؟ وختیکه شُمو جم

مُوشید، هر کس یگ سرُود، یگ تعلیم، یگ وَحی، یگ توره

دَ زبونِ غیر یا ترجمه زبونِ غیر ره دره. تمام امزیا باید بلده

آباد کدو انجام دده شنه. ^{۲۷} اگه کدم کس دَ زبونِ غیر توره

مُوگیه، باید از دُو یا سه نفر کلوتر نَبشه و هر کدم شی دَ

نوبت توره بُگیه و یگو کس دیگه ترجمه کُنه. ^{۲۸} لیکن اگه

کدم ترجمان نَبشه، اونا دَ مینکلِ جماعتِ ایماندارا چپ-و-آرام

بشینه و قد خود خُو و قد خُدا توره بُگیه؛ ^{۲۹} و از انبیا دُو یا

سه نفر توره بُگیه و دیگرو بسنجه که چی گفته شد. ^{۳۰} لیکن

اگه کدم وَحی بلده کسِ دیگه که دَ اُونجی ششته مییه، نفر

اوّل چپ شنه تا او توره بُگیه. ^{۳۱} چُون دَزی رقم، پگ شُمو

میتنید دَ نوبت پیشگویی کُنید تا پگ تعلیم بگیریه و پگ

تشویق شنه. ^{۳۲} روح انبیا تابع انبیا آسته، ^{۳۳} چُون خُدا، خُدا

بے نظمی نیسته، بلکه خُدايِ نَظْم-و-آرامش آسته.

اُمُو رقم که دَ تمامِ جماعتِ های مُقَدَّسین آسته، ^{۳۴} خاتونو باید

دَ جماعتِ های ایماندارا چپ بشینه، چراکه بلده ازوا اجازه

نبیه که توره بُگیه، بلکه اُمُو رقم که شریعت مُوگیه، تابع

بشه. ^{۳۵} اگه اونا میخایه کدم چیز ره بقمه، د خانه از شویون
خو پُرسان کنه، چون بلده خاتونو شرم آسته که د جماعت
ایماندارا توره بگیه. ^{۳۶} آیا کلام خدا از شمو سرچشمه گرفته؟
یا شمو تنها کسای آستید که کلام خدا دز شمو رسیده؟

^{۳۷} اگه کدم کس خود ره نبی یا یگ شخص روحانی فکر
مؤکنه، او باید امی چیز ره که دز شمو نوشته مونم تصدیق
کنه که حکم مولا آسته. ^{۳۸} هر کسی که ای ره تصدیق نکنه،
خود ازو ام تصدیق نموشه. ^{۳۹} پس ای برارو، کلو شوق دشته
بشید که پیشگویی کنید و توره گفتو د زبونای غیر ره منع
نکنید؛ ^{۴۰} مگم تمام چیزا باید بطور مناسب و د ترتیب انجام
دده شنه.

دوباره زنده شدن مسیح

۱۵ ^۱ ای برارو، آلی ما میخایم خوشخبری ره د یاد شمو
بیرم که دز شمو اعلان کدم، امو ره که شمو ام قبول کدید و
ام دزو قایم-و-استوار آستید ^۲ و ام د وسیله امزو نجات پیدا
مؤنید، د شرطی که د امزو پیغام که ما دز شمو اعلان کدم

محکم بُمَیید؛ اګه نَه ایمان شُمو عَبَث-و-بے فایده آستَه. ^۳ چُون
 چیزی ره که ما یافتُم، بَحِیثِ اَوَّلینِ چیزِ مُهم دَز شُمو رَسَنَدُم،
 یعنی که مسیح دَ مُطابِقِ نَوِشْتَه های مُقَدَّسِ بَخاطرِ کُناه های
 مو مُرد ^۴ و دَفن شُد و دَ مُطابِقِ نَوِشْتَه های مُقَدَّسِ دَ رُوژِ سِوَم
 دُوباره زنده شُد ^۵ و دَ کِیفا و بعد اَزو دَ امُزو دوازده یار ظاهر
 شُد. ^۶ بعد اَزو دَ یِگ وخت، دَ کَلوَتَرِ از پَنج صد برار ظاهر شُد
 که اکثَرِیَتِ ازوا هنوز زنده یَه، ولے بعضی های شی مُرده.
^۷ بعد اَزو دَ یَعقُوبِ ظاهر شُد و بعد اَزو دَ تمامِ رَسُولا. ^۸ آخِرِ
 پِگ، دَز مه که مِثَلِ نَلِغَه بے وخت تَوَلَّد شُدِه بُوَدُم، ام ظاهر
 شُد. ^۹ چُون ما کم تَرینِ از پِگِ رَسُولا اَسْتُم و لایقِ ازی ره نَدَرُم
 که رَسولِ کُفْتَه شُئُم، چرَاکه جماعتِ ایماندارای خُدا ره آزار-و-
 اذِیَتِ مُوکُدم. ^{۱۰} لیکِن دَ وَسِیْلَه فِیضِ خُدا اَسْتُم هر چیزی که
 اَسْتُم و فِیضِ اَزو دَ وُجُودِ از مه بے فایده نَبُوده، بَلکِه ما از پِگِ
 ازوا کده کَلوَتَرِ زَحمتِ کَشِیْدُم؛ اګرچِه نَه خود مه، بَلکِه فِیضِ
 خُدا که قد از مه آستَه زَحمتِ کَشِیْدِه. ^{۱۱} پس چی خود مه، چی
 اونا، امی رقم مو خوشخبری ره اِعلانِ مونی و دَ امزی
 خوشخبری شُمو ایمان اُورِید.

دوباره زنده شُدونِ مُرده ها

^{۱۲} لیکن اگه اعلان موشه که مسیح از مُرده ها دوباره زنده شد، چطور بعضی از شُمو مَوگیه که دوباره زنده شُدو از مُرده ها وجود ندره؟ ^{۱۳} اگه دوباره زنده شُدو از مُرده ها وجود ندره، پس مسیح ام از مُرده ها زنده نَشده؛ ^{۱۴} و اگه مسیح دوباره زنده نَشده، ام موعِظَه از مو باطل آسته و ام ایمان از شُمو. ^{۱۵} علاوه ازی، مو ام بلده خُدا شاهِدای دروغی جور موشی، چون مو د باره خُدا شاهِدی دَدے که او مسیح ره دوباره زنده کده، د حالیکه اگه مُرده ها دوباره زنده نَموشه، او ره دوباره زنده نکده. ^{۱۶} چون اگه مُرده ها دوباره زنده نَموشه، مسیح ام دوباره زنده نَشده. ^{۱۷} و اگه مسیح دوباره زنده نَشده، ایمان شُمو باطل آسته و شُمو تا آلی ره د گناه های خُو باقی آستید. ^{۱۸} امچنان کسای که د مسیح ایمان دَشته و مُرده، نابود شُدو. ^{۱۹} اگه تنها بلده امزی زندگی مو د مسیح اُمید دَری، مو از پگِ مردُما کده بدبخت تر آستی.

^{۲۰} لیکن مسیح واقعا از مُرده ها دوباره زنده شُدو و اولین

کسی آسته که از مینکلِ مُرده ها باله شُدو. ^{۲۱} چون امو رقم

که مرگ از طریقِ یگِ انسان امد، امو رقم دوباره زنده شُدو از

مُرده ها ام از طَرِيقِ يَگِ اِنسانِ اَمَد. ^{۲۲} پَس اُمُو رَقَمِ كِه دَ كُناه

بُابايِ اَدَمِ پَگِ مُمُره، اُمُو رَقَمِ دَ قُرَبانيِ مَسِيحِ پَگِ زِنده

مُوشه. ^{۲۳} لِيكِنِ هَر كَسِ دَ نوبَتِ خُو: مَسِيحِ اوّلينِ كَسِي كِه

دُوباره زِنده شُد و بعد اَزُو دَ وختِ اَمَدونِ شِي كَسايِ كِه دَزُو

تَعَلُقِ دَره. ^{۲۴} بعد اَزُو اَخِرِ زَمَانِ مِييه، وختِيكه مَسِيحِ پادشاهي

رِه دَ خُدا، يَعيِني اَتِه اَسْمانيِ تَسْلِيمِ مُونِه، وختِيكه او هَر

حُكمرانِ و هَر قُدْرَتِ و قُوْتِ رِه نَابُودِ مُونِه. ^{۲۵} چُونِ او بَايدِ تا

وختِي حُكمرانيِ كُنه كِه تَمَامِ دُشْمَنايِ خُو رِه دَ زَبِرِ پايِ خُو

پورته كُنه. ^{۲۶} دُشْمونِ اَخِرِ كِه نَابُودِ مُوشه، مَرگِ اَسْتِه. ^{۲۷} چُونِ

خُدا ”تَمَامِ چِيْزا رِه دَ تِي پايِ اَزُو قَرارِ دَدِه.“ لِيكِنِ وختِيكه

مُوكِيه ”تَمَامِ چِيْزا دَ تِي پايِ اَزُو قَرارِ دَدِه شُد،“ واضِحِ اَسْتِه

كِه خُودِ خُدا شَامِلِ تَمَامِ اَمْرُو چِيْزا نَمُوشه كِه تِي پايِ اَزُو قَرارِ

دَدِه شُد. ^{۲۸} مَگَمِ وختِيكه تَمَامِ چِيْزا تَابِعِ مَسِيحِ شُد، اوخته خُودِ

مَسِيحِ كِه باچِه خُدا اَسْتِه، تَابِعِ اَمْرُو مُوشه كِه تَمَامِ چِيْزا رِه دَ

تِي پايِ شِي قَرارِ دَدِ تا خُدا، تَمَامِ چِيْزِ دَ بِلِه تَمَامِ چِيْزِ بَشِه.

^{۲۹} اگِه مُرده ها هَرگِزِ دُوباره زِنده نَمُوشه، پَس كَسايِ كِه بِلَدِه

مُرده ها غُسلِ تَعْمِيدِ مِيگِيْرِه، چِي مُوْكُنِه؟ چِرا اُونَا بِلَدِه مُرده

ها غُسلِ تَعْمِيدِ مِيگِيْرِه؟ ^{۳۰} و مو چِرا زِنْدَگِيِ خُو رِه هَر سَاعَتِ

دَ خَطَرِ مِیْنَدَزی؟ ^{۳۱} دَ اِفْتِخاری که دَ بارِه شُمو دَ حُضوَرِ مَولای

مو مَسیحِ عِیسی دَرُم قَسم آسْتِه که ما هر روز دَ مُردو برابر

آسْتُم. ^{۳۲} اگِه ما فقط بِخاطِرِ اُمیدِ های اِنسانی قَد دَرِنده ها دَ

اِفْسُسِ جَنگِ کَدُم، ما ازو چی فایده دَ دِست اُورِدیم؟ اگِه مُرده

ها زِنده نَمُوشه، «بِیید که بُخوری و وُچی کُنی، چُون صَباح

مُومری.» ^{۳۳} بازی نَخوَرِید: «هَمَنِشِینِ بَد، اخلاقِ خُوبِ ره

فاسِدِ مُونِه.» ^{۳۴} دَ هُوشِ بِیید و از گُناه کدو دِست بِکَشِید؛

چُون بعضی کسا آسْتِه که از خُدا هیچ شِناسِ نَدَرِه. ای توره ره

بَلدِه شَرَمَندُونِ شُمو مُوگِیم.

جِسمِ دُوباره زِنده شُدِه

^{۳۵} ولے اگِه یَگو کس پُرسان کُنِه: ”مُرده ها چی رَقْمِ دُوباره

زِنده مُوشه و قَد چی رَقْمِ جِسمِ مِییه؟“ ^{۳۶} ای نادو، چِیزی ره

که کِشتِ مُونی، اُو زِنده نَمُوشه تا که نَمُره. ^{۳۷} و چِیزی ره که

کِشتِ مُونی، اُو تَنِه گیاه نِیستِه که بُرِ مُوشه، بَلکِه فقط تُخَمِ

آسْتِه، چی تُخَمِ گَنَدُمِ بَشَه یا کَدُمِ تُخَمِ دِیگِه. ^{۳۸} لَیکِن خُدا

مُطابِقِ خاست-و-اِرادِه خُو دَزُو جِسمِ مِیدیه و بَلدِه هر تُخَمِ جِسمِ

خود شی ره مِیدیه. ^{۳۹} تمامِ گوشتِ ها یِگِ رَقْمِ نِیستِه، بَلکِه

گوشتِ اِنسانِ یِگِ رَقْمِ آسْتِه، گوشتِ حَیوانا دِیگِه رَقْمِ و

گوشتِ مُرْغَکویِگِ رِقْمِ دِیگِه و ماہیا دِیگِه رِقْم. ^{۴۰} امی رِقْم
جِسْمِ های آسمانی و جُودِ دَرِه و جِسْمِ های زمینی، مگم شِکوه-
و-جلالِ جِسْمِ های آسمانی یِگِ رِقْمِ آسته و از جِسْمِ های زمینی
دِیگِه رِقْم. ^{۴۱} اَفْتَوِ یِگِ رِقْمِ شِکوه-و-جلالِ دَرِه، ماہتَوِ دِیگِه
رِقْمِ شِکوه-و-جلالِ دَرِه و سِتارِه ها ام شِکوه-و-جلالِ دِیگِه رِقْم؛
دَ حَقِیْقَتِ شِکوه-و-جلالِ یِگِ سِتارِه از دِیگِه سِتارِه فِرَقِ دَرِه.
^{۴۲} دُوبارِه زِنْدِه شُدونِ مُردِه ها ام امی رِقْمِ آسته: چِیزِی کِه
کِشْتِ مُوشِه از بَینِ رِفْتَنِی آسته، ولِے چِیزِی کِه دُوبارِه زِنْدِه
مُوشِه از بَینِ رِفْتَنِی نِیِیِه. ^{۴۳} اَو دَ خاری-و-ذَلْتِ کِشْتِ مُوشِه، دَ
شِکوه-و-جلالِ دُوبارِه زِنْدِه مُوشِه؛ اَو دَ ضَعِیْفِی کِشْتِ مُوشِه،
دَ قَوْتِ دُوبارِه زِنْدِه مُوشِه. ^{۴۴} جِسْمِ نَفْسَانِی کِشْتِ مُوشِه، جِسْمِ
رُوحَانِی دُوبارِه زِنْدِه مُوشِه. اگِه جِسْمِ نَفْسَانِی و جُودِ دَرِه، جِسْمِ
رُوحَانِی ام و جُودِ دَرِه. ^{۴۵} امی رِقْمِ ام دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نِوِشْتِه یِه:
”اِنْسَانِ اَوَّلِ یَعْنِی اَدَم، یِگِ مَوْجُودِ زِنْدِه جُورِ شُد. “ ولِے اَدَمِ
اَخِرِ رُوحِ زِنْدِگِی-بَخْشِ جُورِ شُد. ^{۴۶} لِیکنِ رُوحَانِی، اَوَّلِ نَمَد،
بَلْکِه اَوَّلِ نَفْسَانِی اَمَد و بَعْدِ اَزُو رُوحَانِی. ^{۴۷} اِنْسَانِ اَوَّلِ از
زَمِی بُوَد و خَاکِی؛ اِنْسَانِ دَوَمِ از اَسْمُو. ^{۴۸} اَمُو رِقْمِ کِه اَدَمِ
خَاکِی بُوَد، کَسایِ کِه از خَاکِ آسته ام اَمُو رِقْمِ آسته؛ و اَمُو
رِقْمِ کِه اِنْسَانِ آسمانی آسته، کَسایِ کِه دَ اَسْمُو تَعْلُقِ دَرِه ام

۴۹. اُمُو رَقْمِ اَسْتَه. اُمُو رَقْمِ كِه مَوْ شَكْلِ اِنْسَانِ خَاكِي رِه

گِرِفْتِي، اُمُو رَقْمِ شَكْلِ اِنْسَانِ اَسْمَانِي رِه اَم مِيگِيَرِي.

۵۰. اَي بَرارو، مَّا بَلَدِه شُمُو اَمِي رِه مُوگِيْم كِه گوشت و خُون

نَمِيْتَنِه وَاَرِثِ پادشاهي خُدا شُنه و اَمچنان چيزي از بَيْنِ رَفْتَنِي

نَمِيْتَنِه وَاَرِثِ چيزي شُنه كِه از بَيْنِ رَفْتَنِي نَبِيه. ۵۱. اَيْنِه، مَّا بَلَدِه

شُمُو يگ راز رِه مُوگِيْم: پگ مَوْ نَمُوْمَرِي، بَلَكِه پگ مَوْ تَبْدِيلِ

مُوشِي، ۵۲. دَ يِگ لِحْظِه، دَ يِگ كِرِپَك زَدُو، دَ غَيْتِيكِه شِيپُورِ

اَخِرِ زَدِه مُوشِه. چُون آوازِ شِيپُورِ بُرِ مُوشِه و مُرْدِه هَا دُوباره

زِنْدِه مُوشِه زِنْدِه از بَيْنِ نَرَفْتَنِي؛ و مَوْ تَبْدِيلِ مُوشِي. ۵۳. چُون

اَي جِسْمِ از بَيْنِ رَفْتَنِي بَايِدِ يِگ جِسْمِ از بَيْنِ نَرَفْتَنِي بُوْشِه و

اَي جِسْمِ مُرْدَنِي بَايِدِ يِگ جِسْمِ اَبْدِي بُوْشِه. ۵۴. پَسِ و خْتِيكِه

اَي جِسْمِ از بَيْنِ رَفْتَنِي اُمُو جِسْمِ از بَيْنِ نَرَفْتَنِي رِه پُوْشِيْدِ و

جِسْمِ مُرْدَنِي جِسْمِ اَبْدِي رِه پُوْشِيْدِ، او خْتِه اَمِي تَوْرِه كِه نُوْشْتِه

شُدِه پُورِه مُوشِه:

”مَرگِ دَ وَسِيْلِه پِيروزي قُورْتِ شُد.“

۵۵. ”اَي مَرگِ، پِيروزي تُو كُجا اَسْتِه؟“

آی مَرگ، نیش تُو کُجا یه؟”

^{۵۶} نیش مَرگ گُناه آسته و قُدرتِ گُناه، شریعت. ^{۵۷} مگم خُدا ره شُکر که او دَ وِسیله مَولای مو عیسیٰ مسیح بلده ازمو پیروزی میدیه. ^{۵۸} امزی خاطر آی برارونِ عزیز، قایم و اُستوار بُمنید. همیشه دَ کارِ مَولا پیشی بگیریِد، چُون شُمو میدنید که زحمت شُمو دَ خدمتِ مَولا بے فایده نییه.

جم کدونِ کومک بلده ایماندارای ضرورتَمند

۱۶ آلی دَ باره جم کدونِ کومک بلده مُقدَّسین: امو رقم که دَ جماعت های ایماندارای غلاتیه هِدایت دَدُم، شُمو ام امو رقم کُنید. ^۲ دَ روزِ اوّل هر هفته، هر کُدم شُمو یگ هدیه دَ مُطابقِ عاید خُو جدا کده پس انداز کُنید تا دَ وختِ اَمَدون مه دَ پیسه جم کدو ضرورتِ نَشْنه. ^۳ و غیْتیکه ما برَسُم، کسای ره که شُمو تاییِد کُنید، قد خط ها رَبی مُونم تا هدیه شُمو ره دَ اورشَلیم بُبره. ^۴ و اگه صلاح شُد که ما ام بورم، اوخته اونا قد ازمه یگجای موره.

نقشه پولس بلده سفر آینده

^۵ وختیکه از ولایت مقدونیه تیر شدم، د پیش از شمو مییم؛
چون قصد درم که از مقدونیه تیر شتم ^۶ و امکان دره که قد
شمو بومم و حتی زمستو ره د اونجی تیر کوم تا شمو مره د هر
جایی که بورم کومک کده ری کنید. ^۷ ام دفعه نمیخایم که
شمو ره د سر راه بنگرم، چون امیدوار استم که یگ مدت ره
قد شمو بومم اگه مولا اجازه بدیه. ^۸ مگم تا وخت «عید روز
پنجاهم» د افسس مومم، ^۹ چراکه یگ درگه کته و تاثیرگذار
بلده خدمت مه واز شده، و له مخالفام کلو آسته.

^{۱۰} اگه تیموتائوس پیش شمو مییه، توخ کنید که د مینکل شمو
بدون ترس بود-و-باش کنه، چون او ام د کار مولا مشغول
آسته، امو رقم که ما استم. ^{۱۱} پس هیچ کس او ره خار-و-حقیر
حساب نکنه. او ره د صلح-و-سلامتی سون راه شی ری کنید
تا پیش از مه بییه، چون ما قد دیگه برارو چیم د راه ازو استم.
^{۱۲} د باره برار مو آپولس، ما او ره کلو تشویق کدم که قد دیگه
برارو د پیش شمو بییه، لیکن هیچ راضی نشد که د امزی
زمان بییه؛ مگم وختیکه فرصت پیدا کنه، او مییه.

^{۱۳} هوشیار بشید، د ایمان خو قایم-و-أستوار بُمنید، باجرات و قوی بشید. ^{۱۴} بیلید که تمام کارای شمو قد مُحَبَّت قتی بشه.

^{۱۵} ای برارو، شمو میدنید که خانوارِ استیفان اولین کسای بود که از ولایتِ اُخیا ایمان آورد و خودون ره بلده خدمتِ مُقَدَّسین وقف کد. پس از شمو خواهش مُونم ^{۱۶} که شمو امزی رقم مردما اطاعت کنید و ام از هر کسی که قد ازوا کار و زحمت مونه. ^{۱۷} از آمدونِ استیفان و فورتونائس و اُخئیکاس خوش شدم، چراکه کمبودی شمو ره اونا پوره کد؛ ^{۱۸} چون اونا روح ازمه و از شمو ره تازه کد. پس امی رقم آدما ره پنخشید.

سلام های آخری

^{۱۹} جماعت های ایماندارای ولایتِ آسیا، قد جماعتِ ایماندارای که د خانه ازوا آسته، ام بلده شمو د نامِ مولا سلام های گرم ربی مونه. ^{۲۰} تمام برارو دز شمو سلام ربی مونه. یگدیگه خو ره قد روی ماخی مُقَدَّسانه سلام بُگید.

^{۲۱} ما پولس امی دُعا-و-سلام ره قد دستِ خود خو نوشته کدیم. ^{۲۲} اگه کدم کس مولا عیسی ره دوست ندره، دزُو نالت باد. »

يا مَولا، بيه! ^{۲۳} فَيُضِ مَولا عيسىٰ نَصيبِ شُمو شُنه.
^{۲۴} مُحَبَّت مه دَ وَسِيْلَه مَسِيح عيسىٰ نَصيبِ پگ شُمو شُنه،
[آمين.]